ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΑΝΟΣ Β. ΚΟΚΚΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ — ΑΘΗΝΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1945

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' (ΚΑΤΟΧΗΣ) ΦΥΛΛΑ 1 - 44. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 356 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 20

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 57 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 3242450

ΤΟ «ΟΧΙ!» ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ὑπῆρξεν ἡ χώρα μας, ἡ χώρα τοῦ θαύματος. Μὲ τὴν νίκη φόρον ἀνάτασίν της ἔκαμε τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον νὰ συγκρατῇ ἀπὸ κατάπληξιν καὶ συγκίνησιν τὴν ἀναπνοήν της. Διότι ἀνέτρεψε τοὺς νόμους τῆς ὕλης καὶ τοῦ ἀριθμοῦ. Καὶ ἐπέβαλε τὸν νόμον τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος.

Τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ θαύματος αὐτοῦ ἑορτάζομεν σήμερον. Δὲν ἐκράτησεν ὅμως τρεῖς ἡμέρας, ὅσον κρατοῦν συνήθως τὰ θαύματα. Οὔτε τρεῖς ἑβδομάδας. Οὔτε τρεῖς μῆνας. Ἐκράτησε τέσσαρα ἔτη. Τέσσαρα ἔτη γεμᾶτα ἀπὸ ἀνόδους καὶ πτώσεις. Ἐνθουσιασμοὺς καὶ κατάθλιψιν. Αἷμα καὶ ἀγωνίαν.

Ἡ χώρα μας... Εἰς ποῖον ὅμως ἀνήκει ὁ στέφανος τῆς δάφνης διὰ τὴν τετραετῆ αὐτὴν δοκιμασίαν; Κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν στιγμήν, ποὺ εἶναι τῶν χιλιάδων νεκρῶν μας ἡ στιγμή, πρέπει θρησκευτικὸν δέος νὰ συνέχῃ τὰς ψυχάς μας. Καὶ ἡ ἀλήθεια νὰ λεχθῇ χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς πάθος.

Εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀνήκει τῆς δάφνης ὁ στέφανος. Αὐτὸς ἔδωσε τὴν ὁρμήν του. Αὐτὸς ἔχυσε τὸ αἷμα του. Αὐτὸς περιεβλήθη τὸν χιτῶνα τοῦ μαρτυρίου. Αὐτός, μὲ τὴν ὑπέροχον ἐκείνην ἀνάτασιν, ποὺ δοκιμάζουν οἱ λαοί, ὅταν ἀκούουν τῆς ἱστορίας τὸ πρόσταγμα, ἤρθη ἐπάνω ἀπὸ μικρότητας καὶ πάθη. Εἶναι ἴσως μοναδικὴ εἰς τὴν ἱστορίαν ἡ περίπτωσίς του.

Τὸν ἐκυβέρνα ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἕνας δικτάτωρ νάνος. Ὁ ὁποῖος εἶχε κάμει τὸ πᾶν—μὲ τὴν σκοτεινὴν δύναμιν τοῦ ἀστυνομικοῦ κράτους, ποὺ εἶχεν ὁρμανώσει — διὰ νὰ μεταβάλῃ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς ἀγέλην ἀβούλων ἀνδρεικέλλων. Τὸν πόλεμον, ποὺ ἐπήρχετο, δὲν τὸν ἔβλεπε. Καὶ ὅταν ἐξερράγη μακρυά, τυφλὸς καὶ μικρός, δὲν συνέλαβε τὸ μήνυμά του.

Πιστεύων εἰς τὴν νίκην τοῦ ἄξονος καὶ δικαίως στηριζόμενος εἰς τὴν ἰδεολογικὴν συγγένειαν τοῦ καθεστῶτος του μὲ τὰ καθεστῶτα τοῦ ἄξονος, δὲν ἐπέρριμενε καμμίαν παρασπονδίαν ἐκ μέρους τῶν ὁμοίδεατῶν του. Δι' αὐτό, οὔτε διὰ τὴν ψυχικήν, οὔτε διὰ τὴν ὑλικήν, οὔτε διὰ τὴν ἰδεολογικὴν προκαρασκευὴν τοῦ ἔθνους ἐνδιεφέρθη.

Ἀντιθέτως μάλιστα. Μετέβαλε τὸν δέσμιον τύπον εἰς μεγάφωνον τῆς φασιστικῆς καὶ χιτλερικῆς προπαγάνδας παρὰ τῷ λαῷ. Κατέβαλε κάθε προσπάθειαν διὰ ν' ἀποκοιμίσῃ τὰς ἀνησυχίας τοῦ ἔθνους. Ἐφρόντισε διὰ τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας νὰ τοῦ ἀποκρύψῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ μεγάλου πολέμου, ποὺ εἶχεν ἀρχίσει. Παρέδωσεν ὁλόκληρον τὸν κρατικὸν μηχανισμὸν εἰς πράκτορας ἢ θαυμαστὰς τῶν ἐχθρῶν τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἀνθρωπότης αἱματοκυλίετο καὶ ὁ πόλεμος κατήρχετο μὲ χάλκινον βῆμα πρὸς τὴν χώραν μας, αὐτὸς ὠργάνωνεν ἑορτὰς ἀνθέων. Ἡμιμαθὴς ὅπως ἦτο, εἶχεν ἀκούσει ὅτι τὸ ἀφίνει τὰν λαὸν εἶναι αἱ ἑορταὶ καὶ τὰ θεάματα...

Ἦλθεν ὅμως ἡ 15η Αὐγούστου. Ὁ τορπιλλισμὸς τῆς «Ἕλλης». Τὸν ἀπέκρυψε καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὸν λαόν. Ἀπέκρυψε, δηλαδή, τοὺς δράστας του. Οἱ πράκτορές του ὅμως τοῦ ἔφεραν δύο συντριπτικὰς πληροφορίας. Τὴν πρώτην, ὅτι ὁ λαὸς εἶχε δι αἰσθανθῇ ποῖος ἦτο ὁ ἄνανδρος τορπιλλιστής. Τὴν δευτέραν, ὅτι διπλοῦν μῖσος, κατὰ τῆς Ἰταλίας, βαθὺ καὶ ἱερόν, κατεῖχε τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους. Μῖσος ἐθνικὸν καὶ μῖσος ἰδεολογικόν.

Οὐδὲν ἄλλο αὐταρχικὸν καθεστὼς ἀντιμετώπισε παρόμοιον δίλημμα. Διότι ὅλα—κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον — διέθετον λαϊκὰς βάσεις. Τὸ ἰδικόν του μόνον ἦτο καθαρῶς ἀστυνομικόν.

Ἐὰν ὑπετάσσετο, θ' ἀνετρέπετο ἀπὸ τὴν θύελλαν τῆς λαϊκῆς ἀγανακτήσεως. Ἐὰν ἀνθίστατο, εἶχε τὴν ἐλπίδα ν' ἀποκτήσῃ κάποιαν λαϊκὴν βάσιν. Κατόπιν θὰ ἔσωζε τὸ καθεστώς του ἡ ἰδεολογικὴ συγγένεια μὲ τὰ καθεστῶτα ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐθεώρει βεβαίους νικητάς. Οἱ κόλακες καὶ οἱ αἴλουροι ποὺ τὸν περιέβαλλον, τοῦ εἶχον καλλιεργήσει τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἔζῃ ἐνενήκοντα ἔτη...

Αὐτὸ εἶναι τὸ «ὄχι» τοῦ δικτάτορος. Εἰς ποῖον ὅμως ἀνήκει; Καὶ ποῖος τὸ μετέβαλεν εἰς θυσίαν καὶ νίκην καὶ θαῦμα; Ὁ λαός. Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἰταλικὴν ἐπίθεσιν, περιδεὴς καὶ ἄπιστος ὁ δικτάτωρ, ἐκάλει εἰς τὸ γραφεῖον του τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων. Ἡσθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμιλήσῃ. Ἐπὶ τέσσαρα ἔτη δὲν τοὺς εἶχε καλέσει ποτέ. Διότι ἦτο ὁ θρασὺς θριαμβευτής. Καὶ τοὺς εἶπεν ὅτι χάριν τῆς τιμῆς τῶν ὅπλων ἀπέρριψε τὸ τελεσίγραφον. Καὶ τοὺς ἄφησε ν' ἀντιλῃφθοῦν ὅτι ἐθεώρει χαμένον τὸν πόλεμον... Διότι ὁ ἐχθρὸς ἦτο μία μεγάλη δύναμις. Διότι δὲν εἴχομεν οὔτε γραμμὰς ἀντιστάσεως, οὔτε ἀεροπορίαν, οὔτε πυροβολικόν, οὔτε ἄφθονον ἀνθρώπινον ὑλικόν.

Καὶ δὲν εἴχομεν τίποτε ἀπὸ αὐτά, πράγματι. Οὔτε καὶ ἤγεσίαν. Διότι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πολέμου ὁ δικτάτωρ δὲν διεξῆγεν ἐθνικόν, ἀλλὰ καθεστωτικὸν ἀγῶνα. Καὶ ἐστέρησε τὸ ἤμισυ καὶ πλέον τοῦ ἔθνους τὴν τιμῆς νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του. Διότι οἱ στρατοκράται, ποὺ τὸν ἐστήριζον καὶ ποὺ ἔδωσαν κατόπιν τὴν στρατιὰν τῶν συνεργατῶν τῶν Γερμανῶν, ἐνδιεφέροντο διὰ τὴν ἐπετηρίδα. Ὁ λαός, ὅμως, ἀνεπλήρωσε μὲ τὴν ὑπερτάτην θυσίαν του ὅλας τὰς ἐλλείψεις. Καὶ τῆς ἡγεσίας. Καὶ τοῦ ὁπλισμοῦ. Καὶ τοῦ ἀριθμοῦ. Καὶ ἐνίκησε.

Κατάπληκτος ὁ δικτάτωρ ἠτένιζε τὸ θαῦμα. Ὅταν πλέον εἶχεν ἐκδιωχθῆ ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη καὶ—ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης — κατελαμβάνοντο τῆς Β. Ἠπείρου αἱ πόλεις, ἀνέκτησεν ὄχι μόνον τὸ ἐθνικὸν ἠθικόν του, ἀλλὰ καὶ τὸ ἰδεολογικὸν καὶ καθεστωτικόν, ποὺ τὸ εἶχε χάσει ἐν τῇ παραζάλῃ του. Καὶ ἀπηγόρευσεν εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ ἐπικρίνουν τί; Τὸ φασιστικὸν καθεστώς! Διότι, εἰς τοῦ κρεμασμένου τὸ σπίτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὁμιλοῦν γιὰ σχοινί. Δὲν τὰ γνωρίζει αὐτὰ ὁ ἑλληνικὸς λαός. Αὐτὸς ἐξηκολούθει νὰ χύνῃ τὸ αἷμα του καὶ νὰ κοκκινίζῃ τὰ χιόνια τῶν ἀλβανικῶν ὑψιπέδων μὲ τὶς παπαροῦνες τῆς θυσίας του, ἐνῷ ἐδῶ κάτω ἤρχιζε μία ὑπόχθονιος ἁμιλλα μεταξὺ δικτάτορος καὶ στέμματος διὰ τὸν σφετερισμὸν τῆς δόξης τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ αἵματός του. Καὶ ἡμιλλῶντο, δικτάτωρ καὶ στέμμα, ποῖος νὰ πρωτοεμφανισθῇ μειδιῶν εἰς τοὺς ἐξώστας καὶ ποῖος νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν δημοσίευσιν περισσοτέρων φωτογραφιῶν... Οὔτε αὐτὴν τὴν ἀνίερον ἁμιλλαν γνωρίζουν οἱ μεγάλοι νεκροί μας.

Πόσον τὸ ἑλληνικὸν θαῦμα ὀφείλεται εἰς τὸν λαόν, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως. Ὁ δικτάτωρ ἀπέθανε τὸν Ἰανουάριον. Καὶ ὁ λαὸς ἐξηκολούθει νὰ νικᾷ. Τὸν διεδέχθη ἕνας τραπεζίτης. Καὶ ὁ λαὸς συνέχισε τὸν ἀγῶνα του. Ηὐτοκτόνησεν αὐτὸς ὁ τραπεζίτης καὶ ὁ λαὸς δὲν ἐγκατέλειψε τὰ ὅπλα του. Ἔφυγαν ἢ τὸν ἐπρόδωσαν ὅλοι οἱ «ἡγέται» του καὶ ὁ λαὸς δὲν ἐκάμφθη. Καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ τριάμισυ ἀκόμη ἔτη τὴν σημαίαν τῆς πάλης καὶ τῆς ἀντιστάσεως καὶ τῆς θυσίας ὑψηλά. Εἰς ποῖον ὀφείλεται τὸ «ὄχι» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου;

Η ΠΑΡΟΧΗ ΔΑΝΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΕΛΗΦΘΗ ΕΙΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ Η ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 27. ('Ιδ. ὑπ.) —Ἀναμένεται ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ διαβιβασθῇ εἰς τοὺς ἐν ταύθα Ἄγγλους ἀντιπροσώπους ἡ ἀπόφασις τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν προτάσεως περὶ παροχῆς δανείου εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὡς ἐγνώσθη τὸ προσφερόμενον δάνειον ἀνέρχεται εἰς 4.000 ἑκατομμύρια δολλάρια, μὲ τόκον 2% καὶ ἐξοφλητέον ἐντὸς πεντηκονταετίας.

Οἱ διεξάγοντες ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας τὰς διαπραγματεύσεις θεωροῦν ἀπαραδέκτους τοὺς τιθεμένους ὅρους, ἂν κρίνῃ τις ἀπὸ τὰς δηλώσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ καὶ τοῦ λόρδου Κέϊνς ἀφ' ἧς ἤρχισαν αἱ συνομιλίαι. Μόνον ἡ τελικὴ ἀπόφασις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως θὰ ἄρῃ τὸ ἀδιέξοδον καὶ τὸ τε πιστεύεται ἐν Οὐάσιγκτων ὅτι τὴν πρωτοβουλίαν θὰ λάβουν καὶ πάλιν οἱ Ἀμερικανοί.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅλοι ὅσοι παρηκολούθησαν τὰς μέχρι τοῦδε ἐργασίας τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς οἰκονομικῆς διασκέψεως ἀναμένουν τὴν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λονδίνου. Ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἐλέπετο μετὰ συμπαθείας τὴν γενομένην πρότασιν δημιουργεῖ ἐνταῦθα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι θ' ἀπαιτηθοῦν νέαι διαπραγματεύσεις.

ΕΛΗΦΘΗ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 27. ('Αθ. Πρ.). — Ἀγγέλλεται ἐξ Οὐάσιγκτων ὅτι ἐλήφθη εἰς τὴν ἑκεῖ βρεταννικὴν πρεσβείαν σήμερον τὴν ἐσπέραν ἡ ἀπόφασις τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς τελευταίας οἰκονομικῆς προτάσεως τῆς Ἀμερικῆς. Ὑποτίθεται ὅτι θὰ παρέλθουν ἀρκεταὶ ἡμέραι πρὶν ἢ ἢ ἀπάντησις αὕτη κοινοποιηθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΚΕΥΝΕΣ

Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΟΧΩΝ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ...

«ΟΥΔΕΙΣ ΑΓΓΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΝΑ ΓΙΝΗ ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 27. ('Ιδ. ὑπ.).— Λόγῳ τῆς παρατηρήθείσης ἐν Ἀγγλίᾳ δυσφορίας διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Μπέλσεν δ.ὑ.πόθ.ἀΕη.σιν ὑπὸ Ἄγγλων νομικῶν τῶν διακαζομένων «Κτηνῶν τοῦ Μπέλσεν», οἱ δικηγορικοὶ σύλλογοι τῆς Ἀγγλίας συνέτησαν εἰς τὰ μέλη των νὰ μὴ ἀναλάβουν τὴν ὑπεράσπισιν τῶν εἰκοσιτεσσάρων μεγάλων ἐγκλιματιῶν πολέμου.

Ο κ. ΤΡΟΥΜΑΝ ΚΑΘΩΡΙΣΕ ΧΘΕΣ

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΡΟΥΜΑΝ

ΔΕΝ ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΕΔΑΦΙΚΗΝ ΕΠΕΚΤΑΣΙΝ, ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕΝ ΟΜΩΣ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΜΑΣ ΙΣΧΥΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 27. ('Ιδ. ὑπ.).—Ὁ πρόεδρος Τρούμαν, ἐπισκεφθεὶς σήμερον τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου παρέστη εἰς τὴν καθέλκυσιν τοῦ ἀεροπλανοφόρου «Φραγκλίνος Ροὺζβελτ», 45.000 τόνων, ὡμίλησεν, ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς σημερινῆς «Ἡμέρας τοῦ Ναυτικοῦ» καὶ ἐξεφώνησε τὸν προαγγελθέντα μέγαν λόγον του ἐπὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Ὀλίγον πρὶν ὁμιλήσῃ, ὁ πρόεδρος ἐπεθεώρησε τὰς συγκεντρωθείσας εἰς τὸν ὅρμον τῆς Νέας Ὑόρκης ἰσχυροτάτας ἀμερικανικὰς ναυτικὰς δυνάμεις, πρὸς τὰ πληρώματα τῶν ὁποίων εἶχον ἀπευθύνει τὴν πρωΐαν εἰδικὰς ἡμερησίας διαταγὰς οἱ ναύαρχοι Κίγκ, Νίμιτς καὶ Χάλσεϋ, τονίσαντες ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι πρέπει νὰ διατηρήσουν τὸν ἰσχυρότερον στόλον τοῦ κόσμου. Ὁ λόγος τοῦ κ. Τρούμαν ἐχαρακτηρίσθη ἐπισήμως εἰς Οὐάσιγκτων ὡς ὁ σπουδαιότερος ἀπὸ ὅλους, ὅσους ἐξεφώνησε μέχρι σήμερον ὡς πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ ἀποτελεῖ, οὕτως εἰπεῖν, μίαν «ἐπίσημον προειδοποίησιν πρὸς τὸν ἀμερικανικὸν λαὸν καὶ πρὸς τὸν κόσμον». Ὁ λόγος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συνίσταται ἐκ τῶν ἀκολούθων δώδεκα βασικῶν ἀρχῶν:

Πρῶτον. Δὲν ζητοῦμεν ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν ἢ ἰδιοτελῆ πλεονεκτήματα. Δὲν ἔχομεν σχέδια ἐπιθέσεως ἐναντίον οἱουδήποτε ἄλλου κράτους, μεγάλου ἢ μικροῦ. Δὲν ἔχομεν ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς, οἱ ὁποῖοι νὰ συγκρούωνται ἐξ ἀνάγκης μὲ τοὺς φιλειρηνικοὺς σκοποὺς οἱουδήποτε ἄλλου ἔθνους.

Δεύτερον. Πιστεύομεν εἰς τὴν ἐπάνοδον τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς αὐτοκυβερνήσεως δι' ὅλους τοὺς λαούς, οἵτινες ἐστερήθησαν τούτων διὰ τῆς βίας.

Τρίτον. Δὲν θὰ ἐγκρίνωμεν ἐδαφικὰς μεταβολὰς εἰς οἱονδήποτε φιλικὸν τμῆμα τοῦ κόσμου, ἐκτὸς ἂν αὗται συμφωνοῦν μὲ τὰς ἐλευθέρως ἐκφραζομένας ἐπιθυμίας τοῦ ἐνδιαφερομένου λαοῦ.

Τέταρτον. Πιστεύομεν ὅτι εἰς ὅλους τοὺς λαούς, οἵτινες εἶναι παρεσκευασμένοι δι' αὐτοκυβέρνησιν, πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνάδειξις κυβερνήσεως τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀρεσκείας τὼν δι' ἐκλογῆς ἐλευθέρως ἐνεργουμένης, ἄνευ ἐπεμβάσεως οἱασδήποτε ξένης ἀρχῆς. Τοῦτο δέον νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν τόσον εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικήν, ὅσον καὶ εἰς τὸ Δυτικὸν Ἡμισφαίριον.

Πέμπτον. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχων μας, θὰ παράσχωμεν τὴν ἀρωγήν μας εἰς ὅλας τὰς δημοκρατικὰς κυβερνήσεις, τὰς προερχομένας ἐξ ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῶν λαῶν καὶ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν δημιουργίαν κόσμου, εἰς τὸ ὁποῖον ναζισμός, φασισμὸς καὶ στρατιωτικὴ ἐπίθεσις νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξουν.

Ἓκτον. Θὰ ἀρνηθῶμεν ν' ἀναγνωρίσωμεν οἱανδήποτε κυβέρνησιν ἐπιβληθεῖσαν ἐπὶ οἱουδήποτε ἔθνους διὰ τῆς ἀσκήσεως βίας οἱασδήποτε φύσεως. Εἴς τινας περιπτώσεις εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εἶναι ἀδύνατος ἡ πρόληψις τῆς βιαίας ἐπιβολῆς τοιαύτης κυβερνήσεως. Ἀλλὰ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θ' ἀναγνωρίσουν οἱανδήποτε παρομοίαν κυβέρνησιν.

Ἕβδομον. Πιστεύομεν ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη πρέπει νὰ ἔχουν ἐλευθερίαν τῶν θαλασσῶν, καθὼς καὶ τῶν ποταμίων καὶ ὑδατίνων ὁδῶν, αἵτινες διέρχονται διὰ μέσου περισσοτέρων τῆς μιᾶς χωρῶν.

Ὄγδοον. Πιστεύομεν ὅτι ὅλα τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα εἶναι δεκτὰ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, πρέπει νὰ δύνανται νὰ μετέχουν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν πρώτων ὑλῶν τοῦ κόσμου.

Ἔνατον. Πιστεύομεν ὅτι τὰ κυρίαρχα κράτη τοῦ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου ἄνευ ἀναμίξεως προερχομένης ἔξωθεν τοῦ Ἡμισφαιρίου, πρέπει νὰ ἐργασθοῦν ἀπὸ κοινοῦ ὡς καλοὶ γείτονες πρὸς λύσιν τῶν κοινοῦ ἐνδιαφέροντος προβλημάτων.

Δέκατον. Πιστεύομεν ὅτι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΑ

ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ

χθὲς, θὰ συνεχισθῇ καὶ σήμερον ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τῆς 28 Ὀκτωβρίου. Δυστυχῶς, ὅπως συμβαίνει μὲ ὅλας τὰς ἐθνικὰς ἐπετείους ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν, παρουσιάσθησαν καὶ τῶρα τὰ δύο —κλασσικὰ πλέον—συμπτώματα τῆς ἑλληνικῆς καταστάσεως. Πρῶτον ἀκαταλληλότης καὶ ἀναρμοδιότης τῶν περισσοτέρων ἐξ ἐκείνων, ποὺ ὡρίσθησαν διὰ τοῦ ἐπισήμου προγράμματος ὅπως ἐκπροσωπήσουν καὶ ἐκφράσουν τὸ πανηγυρίζον ἔθνος. Δεύτερον, ἀνίερος προσπάθεια ἐκ μέρους μιᾶς ὡρισμένης φατρίας νὰ ἐκμεταλλευθῇ καὶ τὸ αἷμα καὶ τὰς θυσίας καὶ τὴν ὀδύνην ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ ἐπὶ μίαν τετραετίαν διὰ σκοποὺς ἰδιοτελεῖς καὶ φατριαστικούς. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι μὲ τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν ἐνοχὴν τῆς κυβερνήσεως, μία ἐπέτειος πανεθνικὴ ρυπαίνεται κατὰ τρόπον οἰκτρὸν ἀπὸ τὰς παρατόνους κραυγὰς μερικῶν ἐγκαθέτων, ποὺ μόνον ἀηδίαν προκαλοῦν. Καὶ δι' αὐτὸ εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ὑπεύθυνος ἡ κυβέρνησις.

Ἕνα ἀκόμη δεῖγμα τῆς θρασύτητος τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ὄχι μόνον εἰς τοὺς ὁποδίκους, ἀλλὰ καὶ τοὺς καταδικασθέντας συνεργάτας τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἐγκλημα τικὸν πνεῦμα ἐπιεικείας τὸ ὁποῖαν δεικνύεται ἀπέναντί των: Οἱ πρὸ εἰκοσαετίας καταδικασθέντες εἰς ἐνενήκοντα εἰρκτὴν πράκτορες τῶν "Ες—"Ες, Σταυρόπουλος, Πασσαλάρης καὶ Γιαννόπουλος, κρατούμενοι εἰς τὰς φυλακὰς Καλλιθέας ἐπικουρούμενοι δὲ καὶ ἀπὸ ἄλλους συναδέλφους των, ἐπετέθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐναντίον τοῦ δικηγόρου Πειραιῶς κ. Εὐαγγέλου Τζωρτζάκη, μεταβάντος εἰς τὰς φυλακὰς διὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ πελάτην του καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός του. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπεισοδίου οἱ φυλακες ἐτήρουν, «ἀψογον» στάσιν, ἀπέναντι τῶν ἐπιτιθεμένων φυσικά.

Ἐκ μέρους τοῦ κ. Γ. Καρτάλη ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» τῆς 18ης λήγοντος ἐδημοσιεύθη ἐν κείμενον, τὸ ὁποῖον ἐφέρετο ὡς μυστικὴ ἔκθεσις τοῦ Ἄγγλου ταξιάρχου Ἔντυ, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον, περιελαμβάνοντο χαρακτηρισμοὶ ποὺ μὲ ἔθιγον προσωπικῶς. Δὲν ἀπέδωσα τότε οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τὸ δημοσίευμα τοῦτο. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὴν διάρκειαν δύο δικῶν ἀνεφέρθη τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευμα, ἀπηύθυνα πρὸς τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Μ. Βρετανίας κ. Λήπερ τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Ἀγαπητέ μου πρεσβευτά,

Εἴδατε ἀναμφιβόλως τὴν δήθεν ἔκθεσιν τοῦ ταξιάρχου Μάγερς ("Ἔντυ), ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» τῆς 18ης Ὀκτωβρίου. Ἐπειδὴ εἰς τὸ δοκυμέντον αὐτὸ ἀνεφέρετο τὸ ὄνομά μου, θὰ ἐπεθύμουν νὰ γνωρίζω ἂν τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι αὐθεντικόν. Ἐλπίζω νὰ μὲ συγχωρήσετε διὰ τὴν ἀπασχόλησιν, εἰς τὴν ὁποίαν σᾶς ὑποβάλλω, ἀλλὰ ὅπως σᾶς εἶναι εὐνόητον ἔχει εἰδικὸν ἐνδιαφέρον δι' ἐμέ».

Ὅλως ὑμέτερος
Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ»

26—10—45

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ἔλαβον τὴν κάτωθι ἀπάντησιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Μ. Βρετανίας:

«Ἀγαπητέ μου κ. Καρτάλη,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας, τὴν σχετικὴν μὲ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» ἑνὸς δοκυμέντου, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὡς ἔκθεσις τοῦ ταξιάρχου Μάγερς ("Ἔντυ). Δὲν παρίσταται κὰν ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπω ὅτι τὸ δοκυμέντον τοῦτο δὲν εἶναι αὐθεντικόν. Φρονῶ ὅτι δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ν' ἀπασχοληθῆτε μὲ τὸ δημοσίευμα τοῦτο, δεδομένου ὅτι κάθε ἀνεγνώστης, γνωρίζων τὰ γεγονότα, ἀντιλαμβάνεται ὅτι τὸ δοκυμέντον τοῦτο δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ γραφῆ ἀπὸ τὸν ταξίαρχον Μάγερς ("Ἔντυ), ἢ οἱονδήποτε ἄλλον Βρετανὸν ἀντιπρόσωπον. Ἀντιλαμβάνεσθε ἐπίσης ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ἔγγραφον δημοσιευόμενον ἄνευ ἐπισήμου βρετανικῆς ἐπικυρώσεως εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκληφθῇ ὡς γνήσιον.

Ὑμέτερος
Ρ. Κ. ΛΗΠΕΡ»

27—10—45

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν, διατελῶ. Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ»

ΑΝΕΒΛΗΘΗ Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ΕΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΠΡΟΣΑΧΘΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΔΙΑ ΝΑ ΧΥΘΗ ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΤΑΣΘΑΛΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

ΔΙΕΤΑΧΘΗΣΑΝ ΚΡΕΙΣΣΟΝΕΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

Ἡ δίκη τῆς «Ἐλευθερίας», διακοπεῖσα τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης ἐπανελήφθη τὴν 4ην ἀπογευματινὴν τῆς χθές. ἐνώπιον τοῦ Β' Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου. Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως

Ἡ Ζωή τῆς πόλεως

ΝΟΜΙΣΜΑ

Ποῦ νὰ ἤξερε ὁ μακαρίτης ὁ Νικότ, ὅταν ἔφερνε τὸν καπνὸ στὴν Εὐρώπη γιὰ νὰ μεταβάλῃ τὰ στόμα τα τῶν ἀνθρώπων σὲ καπνοδόχους, ὅτι αὐτὰ τὰ γαλάζια δαχτυλιδάκια ποὺ ἐκπέμπονται ὡς θυσία τῆς ὀγείας πρὸς τὸ ἄπειρον θὰ ἔφταναν σὲ τέτοια ὕψη ὥστε ν' ἀντικαταστήσουν τὸ νόμισμα! Καὶ ὅμως ὅλες οἱ πληροφορίες ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴν Εὐρώπη αὐτὸ μᾶς λένε. Τὸ φράγκο, ἡ λίρα ἡ λιρέττα τὸ μάρκο τὸ φιόρίνι τὸ δολλάριο καὶ ὅλα τὰ ποίκιλώνυμα νομίσματα -ἔχουν χάσει τὴ σημασία τους. Τ' ἀντικατέστησε τὸ τσιγάρο! Αὐτὸ εἶνε τώρα τὸ σταθερώτερο νόμισμα ποὺ ἀναγνωρίζεται σὲ ὅλες τὶς εὐρωπαϊκὲς χῶρες. Κι' αὐτό, ὁ χρυσὸς ἀκόμα ἔχει κάνει ἐκθύτατη ὑπόκλισι πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ σιγαρέττου κι' ἔχει περάσει στὰ παρασκήνια τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν. Μὲ τὸ τσιγάρο ἀγοράζονται καὶ πουλιοῦνται τὰ πάντα, οἱ πάντες καί... αἱ πᾶσαι.

"Ἐχετε χαρτονομίσματα; Σταθερά ἐγγυημένα μὲ χρυσῆ βάσι; Δὲν παίρνετε τίποτα! "Ἐχετε τσιγάρα; Παίρνετε ὅ τι θέλετε. Μ' ἕνα τσιγάρο ἀγοράζετε δύο αὐγά. Μὲ πέντε τσιγάρα μιὰ κότα. Μ' ἕνα πακέττο ἕνα πουκάμισο. Μὲ μιὰ κοῦτα μιὰ γραφομηχανή. Καὶ μὲ τρεις κοῦτες ἕνα οἰκόπεδο! Μὲ χίλια τσιγάρα — λέει ἕνας -σύντομο τηλεγραφηματάκι — ἀγόρασε κάποιος εὐτυχὴς κύριος ἕνα αὐτοκίνητο ἀεροδυναμικό μὲ ρα διόφωνο ὑδραυλικὰ φρένα καὶ τὰ λοιπά! Μὲ χίλια τσιγάρα! "Οσα περί που διαβάτες ἕνας πλανόδιος πιτσιρίκος γυρίζων ξυπόλητος στὴν Ὁμόνοια!

Σὲ κάποια πλατεῖα μιᾶς ὁποιασδήποτε εὐρωπαϊκῆς πόλεως περιφέρεται ἀργὰ τὴ νύχτα ἐλαφρῶς στὸ κέφι, ἕνας ὁποιοσδήποτε κύριος, ἀναζητῶν μιὰ ὁποιαδήποτε πόρκειρη ἐρωτική περιπέτεια. Ἡ πεταλοῦδα τοῦ ἐλαφροῦ κόσμου, περιφέρει τὴ σοβαντισμένη καλλονή της στὸ πεζοδρόμιο. Παρὰ λίγο θὰ ἔλεγα ὅτι κατνίζει. Ὁ κύριος τὴν πλησιάζει κι' ἐπιδεικνύει ἕνα πακέττο. Καὶ φεύγουν ἀγκαζέ...

Νέα ἐποχή, λοιπόν, ἐγκαινιάζεται στὶς παγκόσμιες οἰκονομικὲς συναλλαγές μὲ τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ τσιγάρου ὡς νομισματικῆς μονάδος. Δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἔχουμε συντόμως διατιμήσεις σὲ τσιγάρα. "Ἕνα κατέλλο στὴ βιτρίνα: 100 τσιγάρα Μιὰ μερίδα φαΐ στὸ ρεστοράν: 2 τσιγάρα καὶ μιὰ γόπα γιὰ τὸ πουρμπουὰρ τοῦ γκαρσονιοῦ. Ποίκι γιὰ ἕνα διαμέρισμα: 10 τσιγάρα τὸ μῆνα. Καὶ ἂν ἐπικρατήσῃ αὐτὸ τὸ νόμισμα καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν κρατῶν θὰ καταρτίζωνται σὲ τσιγάρα. Καὶ στὶς θυρίδες τῶν Τραπεζῶν θὰ προσέρχωνται οἱ καταθέται:

— Τί ἔχετε νὰ καταθέσετε;
— Χίλια τσιγάρα!
— Τὸ διβλιάριό σας!

Οἱ κροῖσοι θὰ λογαριάζωνται ἐπίσης μὲ τσιγάρα:

— Τὸν θλέπεις αὐτόν; Ἑκατομμυριοῦχος! "Ἐχει δύο ἑκατομμύρια τσιγάρα!

Καὶ ἡ προίκα:

— Αὐτὴ ἡ κοπέλλα παίρνει προίκα ἑκατὸ χιλιάδες τσιγάρα!

Καὶ δὲν εἶναι ὑπερβολή ἂν ὑποστηρίξῃ κανεὶς ὅτι ἡ Ἑλλὰς χώρα καπνοπαραγωγός, θὰ γίνῃ τὸ Σίτυ τῆς ὑφηλίου!

EGO

—◇◇—

ΛΑΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Αὔριον καὶ ὥραν 4 μ. μ. θὰ γίνῃ ἡ 10η κλήρωσις τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου. Ὁ πρῶτος λαχνὸς κερδίζει κατὰ τετράδα 300.000 καὶ κατὰ ὀκτάδα 900.000.

—◇◇—

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Ἐκυκλοφόρησε μελέτη τοῦ ἐξ Ἀργυροκάστρου τῆς Βορείου Ἠπείρου διδκηγόρου Βασιλείου Ζόγκου μὲ τὸν τίτλον «Ἡ θέσις τῆς Ἀλβανίας εἰς τὴν παρούσαν σύρραξιν». Ὁ συγγραφεὺς, γνώστης τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἔζησεν εἰς τὴν Ἰδιαιτέραν του πατρίδα, ἐκθέτει βάσει ἀναντιρρήτων νομικῶν καὶ πραγματικῶν γεγονότων τὰ τῆς Ἰταλο-ἀλβανικῆς ἑνώσεως, τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας ἐναντίον τῶν συμμάχων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας κατ' ἀρχάς, Ἑλλάδος μετὰ ταῦτα καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Ἡν. Πολιτειῶν ἐν τέλει καὶ ἀποδεικνύει τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῶν Ἀλβανῶν εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπίθεσιν καὶ τὴν συμβολὴν τούτων παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἄξονος.

—Ὑπὸ τοῦ θεολόγου Πάρη Σπάτα ἐξεδόθη μελέτη μὲ τὸ τίτλον: «Ἀγία Γραφὴ καὶ δημοκρατία», ὅπου ὑποστηρίζεται ὅτι τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον (διπλοῦν) τεῦχος τῆς 15ης Ὀκτωβρίου τῶν «Οἰκονομικῶν Χρονικῶν» μὲ ἐκλεκτὰς συνεργασίας ἀφιερωμένας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας καὶ μὲ ἄλλα ἐξόχου ἐνδιαφέροντος περιεχόμενα.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 10ον τεῦχος τοῦ «Ἀνταίου», τοῦ μόνου περιοδικοῦ ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὰ προβλήματα τῆς ἀνοικοδομήσεως.

—Ἐξεδόθη ἡ «Καλλιτεχνικὴ Ἠχώ», περιοδικὴ ἔκδοσις μελέτης, κριτικῆς καὶ εἰδησεογραφίας γιὰ τὸ θέατρο, γιὰ τὸν κινηματογράφο, τὴν μουσικὴ καὶ τὸν χορό.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 9ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ οἰκονομικῆς ἀγωγῆς καὶ διαφωτίσεως «Οἰκονομικὰ καὶ Ἐμπορικὰ Φύλλα».

—Ὁ ἐκδ. οἶκος Πέτρου Δημητράκου ἐκυκλοφόρησε τὸ ἔργον τοῦ Σαΐξπηρ «Ἡ τρικυμία» κατὰ μετάφρασιν Γ. Οἰκονομίδη καὶ Σ. Κέντ.

—Ὁ ἴδιος οἶκος ἐξέδωκε μὲ τὸν τίτλον: «Ἤρὸς ἀναμόρφωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως» ἔργον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Νικ. Ἐξαρχοπούλου.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον φύλλον τῶν «Ἐλευθέρων Γραμμάτων», διπλοῦν, ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἐπέτειον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, μὲ συνεργασίες τῶν Ἀγγ. Σικελιανοῦ, Κ. Καρθαίου, Σωκρ. Καραντινοῦ, Λ. Κουκούλα, Ρόζας Ἰμβριώτη, Θρ. Καστανάκη, Δημ. Φωτιάδη, Βασ. Ρώτα, Νίκου Παππᾶ κλπ.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 5ον τεῦχος τοῦ «Δελτίου Ἐργατικῆς Νομοθεσίας» μὲ ἐνδιαφερουσαν ὕλην καὶ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν περὶ χορηγήσεως 15 ἡμερομισθίων εἰς τοὺς μισθωτούς.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 15ον φύλλον τοῦ «Ὑπαλληλικοῦ Κήρυκος», ἐφημερίδος τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, μὲ πλουσίαν ὕλην.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 6—7ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ζάλπισμα» μὲ ἐκλεκτὴν ὕλην.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ — ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ, κοστούμια, παλτά, καπαρντίνες 4.000 δραχ. Μὲ τελείαν ἐφαρμογήν. Γεωργακόπουλος, Ἀδριανοῦ 132, Πλάκα.

ΔΥΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ, ἡ μία θαλάσσης 20 ἵππων 550 στροφῶν, ἐν ψυχῷ τετράχρονος μὲ ρεβέρσα κλπ. καὶ ἡ ἄλλη ξηρᾶς 15 ἵππων 360 στροφ. σεμὶ —δήζελ, ὀριζόντιος, ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ ἐν κινήσει πωλοῦνται. Τιμαὶ ἀπολύτου εὐκαιρίας. Τηλέφωνον 72—171.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ φὸξ—τερριὲ μαλλιαρὸ εἰς περιοχὴν πλατείας Κολωνακίου, ἀκούων εἰς τὸ ὄνομα «Γιούπη». Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὴν κ. Δομενίκου, Πατρ. Ἰωακεὶμ 18, καὶ ἀμειφθήσεται.

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ παραδίδει μαθήματα ἀγγλικῆς καὶ ρωσικῆς γλώσσης. Ταχυτάτη ἐκμάθησις. Πληροφορίαι Κυζίκου 3 (Ἀχαρνῶν). Δευτέρα Πέμπτη πρωΐ.

ΖΗΤΩ ΠΡΕΣΑ ξυλουργική. Τηλέφ. 81 026. Ὁδὸς Ἰωαννίνων 141

Δρ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΗΣ, εἰδικὸς ἰατρὸς — Δερματολόγος — Ἀφροδισιολόγος. Δέχεται 8—12 καὶ 4—7 ὁδὸς Κατοδιστρίου 46. Τηλέφ. 53536.

ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ — ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ — ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ, εἰδικὸς ἰατρὸς ΤΣΑΚΙΡΗΣ (τ. Νοσοκ. Συνγροῦ) Ἀγ. Κωνσταντίνου 28, 7 π. μ. — 8 μ. μ. Συμβουλαὶ διὰ πενικιλλοθεραπείαν 4—8 μ.μ.

ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΗΣ, εἰδικὸς Δερματολόγος — Ἀφροδισιολόγος, ὁδὸς Νοταρᾶ 109, Πειραιεύς. Τηλ. 40-787. 8 π. μ. —2 μ. μ. Ταχεῖα θεραπεία διὰ πενικιλλίνης.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ «ΤΕΜΡΟ» ἐνὸς τόνου εἰς ἄριστην κατάστασιν, οἰκονομικὸν εἰς κατανάλωσιν, πωλεῖται. Τηλεφωνήσατε 31-441. Κλεισθένους 9.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΟΧΙ!

Σὰν καὶ σήμερα μιὰ μέρα
—ποιὸς μᾶς στὴν ψυχὴ δὲν τόχει—
εἶπε ὁ λαός μας "Οχι!
Καὶ μὲ τὴ φωνὴ «Ἀέρα»
τῶν παλληκαριῶν οἱ λόχοι
ξεχυθῆκαν μὲ μανία
καὶ ὁρμὴ στὴν Ἀλβανία.
Καὶ θαυμάζαν ὅλοι οἱ τόποι
τὴ μικρὴ τῆς γῆς τὴν κοῦπα
ποὺ, μονάχη στὴν Εὐρώπη,
εἶπε τὸ μεγάλο: "Οχι!
—Ζήτω ἡ μικρὴ Ἑλλάδα!
Κι' ὑποσχέσεις στὴν ἀράδα.
Τώρα αὐτοὶ τάχουν ἐχάσει
ποὺ μᾶς εἴχανε θαυμάσει.
Καὶ—ἡ μοῖρα μας λὲς τόχει—
λὲν αὐτοὶ σὲ μᾶς τὸ ὄχι!

ΣΦΙΓΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΤΡΙΤΗΣ
— 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1945 —
ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ αἱ παραστάσεις τῆς θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας
Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 7 Μ. Μ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 Νοεμβρίου 1945
8 μ. μ. ΠΡΩΤΗ
— ΙΨΕΝ —
ΟΙΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ
Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα
Μετάφρ.: ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑ
Σκηνοθεσία: ΠΕΛΟΥ ΚΑΤΣΕΛΗ
Σκηνογραφία: ΚΛ. ΚΛΩΝΗ
Ἐνδυμασία: ΑΝΤ. ΦΩΚΑ
Σκηνικὴ μουσική: Γ. ΚΑΖΑΣΟΓΛΟΥ
Ὀρχήστρα καὶ χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γ. ΛΥΚΟΥΔΗ
Τὴν ΚΥΡΙΑΚΗΝ δύο παραστάσεις 4 καὶ 8 μ. μ.
Εἰσιτήρια πωλοῦνται καθημερινῶς εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, Ἀγ. Κωνσταντίνου —Τηλ. 53—242 καὶ Θερινοῦ Θεάτρου (Πλ. Κλαυθμῶνος) Τηλ. 32—260

Θέατρον ΑΛΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ — ΜΟΡΝΤΟΣ— ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1945
ΩΡΑ 8 μ. μ.
ΜΠΟΕΜ
ΝΑΝΑ ΣΚΙΑΔΑ
ΕΛΛΗ ΛΑΜΠΕΤΗ
ΚΥΒΕΛ ΜΥΡΑΤ
ΣΠ. ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ
Π. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ
ΛΥΚ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛ. ΑΒΔΗΣ
Εἰσιτήρια εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Θεάτρου.

ΙΝΤΕΑΛ
ΔΥΟ ΕΡΓΑ ΑΥΡΙΟΝ
Διὰ πρώτην φορὰν ἕνα φίλμ ποὺ θὰ συγκλονίσῃ γυρισμένο στὸν ὑπόκοσμο τῆς Κινεζικῆς πολιτείας.
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΟΥΠΟΛΕΩΣ
μὲ τὴν ΑΝΝΑ ΜΑΗ ΒΟΓΚ καὶ τὸν ΑΚΚΙΜ ΤΑΜΙΡΩΦ
Δρᾶσις — Πλοκὴ — Μυστήριο — Περιπέτεια — Ἔρως
ΤΟ ΦΙΛΙ ΜΙΑΣ ΒΡΑΔΥΑΣ
Μιὰ ἱστορία γεμάτη τρυφερότητα ποὺ θὰ πλημμυρίζουν χείμαρροι ρωμαντικῆς μουσικῆς
Τιμαὶ εἰσιτηρίων: Πλατεῖα 200 Ἐξώστης 150

ΟΑΣΙΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ
2 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
Κομφερανσιὲ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΘΕΑΤΡΑ

ΑΠΟΛΛΩΝ (Τσιντσιλ): Ὁμήρου Ὀδύσσεια, ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κυριακὴ ἀργία, ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Κατρίνα): Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ ὅπλα, ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (Ρέξ): Δαυΐδ καὶ Γολιάθ, ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (Αὐλαία): Τρικυμία, ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ (Ἑνωμένοι καλλιτέχνες): Ἄ, δουλέψης θὰ φᾶς.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΣΤΥ: Ἐπίκαιρα γεγονότα, ΑΤΤΙΚΟΝ: Λουλουδὶ τῆς ἁμαρτίας, ΕΣΠΕΡΟΣ: Λίνα Βαρσοδίνα, ΙΝΤΕΑΛ: Πεταμόρφη Βασίλισσα, ΚΡΟΝΟΣ: Κυρίαρχοι τῶν θαλασσῶν, ΜΟΝΤΙΑΛ: Μεγάλη περιπέτεια, ΟΡΦΕΥΣ: Ραντεβοῦ γιὰ ἀγάπη, ΠΑΝΘΕΟΝ: Τὰ πέντε ἀδέλφια, ΡΕΞ: Λουλουδὶ τῆς ἀμαρτίας, ΤΙΤΑΝΙΑ Μοντέρνοι ρυθμοί, ΣΙΝΕ ΝΙΟΥΣ: Ἀστεγοι ἐρωτευμένοι καὶ βαριετὲ, ΣΙΝΕΑΚ: Ἐπίκαιρα γεγονότα.

ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ: Ἡ σφαγὴ, ΑΚΡΟΝ: Χίλια κορίτσια, ΑΡΗΣ: Δὲν σὲ θέλω πιά, ΑΣΤΗΡ (Ν. Ἰωνίας): Δεσμώτης τοῦ πεπρωμένου, ΑΤΘΙΣ: Ραμούτσο, ΓΡΑΝΑΔΑ: Δὲν σὲ θέλω πιά, ΓΚΡΕΚΑ (Ν. Φαλήρου): Κατάδικος, ΕΤΟΥΑΛ (Καλλιθέας): Ἐξόρμησις, ΗΡΩΔΕΙΟΝ: Ντανιὲλ Ντεριέ, ΘΗΣΕΥΣ: Μάχη τῆς Ἑλλάδος, ΙΡΙΣ: 4 φτερά, ΚΡΟΝΟΣ (Ν. Ἰωνίας): Λαϊκοὶ ἐκδικηταί, ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαροκόπου): Ἔγκλημα ἑνὸς ἀθώου, ΜΟΝ ΣΙΝΕ (Βύρωνος): Ντράμμονι στὴ φυλακή, ΠΑΛΛΑΣ: Παγκρατίου): Ἐξόρμησις, ΠΕΡΟΚΕ: Σπανιόλικες ἀγάπες, ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ Πρίγκηψ καὶ πτωχὸς, ΣΠΟΡΤΙΝΓΚ (Ν. Σμύρνης): Πονεμένα νειάτα.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΛΚΑΖΑΡ: Τρομοκράτης, ΑΠΟΛΛΩΝ Καταχρησις ἐμπιστοσύνης, ΑΣΤΗΡ: Παναγία τῶν Παρισίων, ΒΑΛΚΑΝΙΑ: Νύχτες Μόσχας, ΚΑΠΙΤΟΛ: Ἀξέχαστα χρόνια, ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΙΑ: Θανάτιμος ἐκδιασμός, ΚΡΥΣΤΑΛ: Σκλάβοι τῆς μοίρας, ΛΟΥΞ: Γιὰ τὴν ἐλευθερία, ΟΡΦΕΥΣ: Κόρη τοῦ Νότου, ΠΑΛΛΑΣ: Δουλειὲς τῆς ἐποχῆς, ΠΑΛΛΑΣ (Ταμπουρίων): Στὰ νύχια τῆς Γκεστάπο, ΡΕΞ Οὐράνιον τόξον, ΣΠΛΕΝΤΙΤ: Μεγάλη περιπέτεια, ΧΑΙΛΑΦ: Τὸ φιλὶ μιᾶς βραδυᾶς.

—◇◇—

ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Ὥρα 7 Παγκυριακὴ ἔναρξις μὲ μετάδοσιν σήματος παγκυριακοῦ, 7.02 Τὸ πρῶτον ἀνακοινωθὲν τοῦ πολέμου, 7.04 Ἐθνικὸς Ὕμνος —Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ — Κωδονοκρουσίαι — Θούρια, 7.30 Εἰδήσεις, 7.40 Συνέχεια θεωρίων καὶ Δημοτικῆς μουσικῆς, 8.15 Παγκυρικὴ ἀναγγελία, 8.30 Δημοτικὴ μουσική, 9.45 Ἡ συμβολὴ τῆς Ραδιοφωνίας εἰς τὸν πόλεμον, 9 Δημοτικὴ μουσικὴ διακοπτομένη μὲ μετάδοσιν περιγραφῶν, 10 Μετάδοσις δοξολογίας ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως, 10.30 Ζύθεσις μὲ τὸν Ἄγνωστο Στρατιώτη καὶ περιγραφὴ παρελάσεως, 11.30 Δύλεπτος σιγὴ εἰς μνήμην τῶν πεσόντων, 11.32 Μετάδοσις δεήσεως καὶ συνέχεια περιγραφῆς καταθέσεως στεφάνων, 12.45 Ἀγγλικὴ ἐκπομπή, 13.15 Εἰδήσεις στὴν ἀγγλική, 13.30 Τὸ πνεῦμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, Ὁμιλία τοῦ κ. Σ. Μυριήλη. 13.45 Ἡ συμβολὴ τῆς Λογοτεχνίας εἰς τὸν πόλεμον, ὁμιλία τοῦ κ. Γ. Παναγιωτοπούλου, 14 Σκηνὲς ἀπὸ τὶς πολεμικὲς ἐπιθεωρήσεις, 14.30 Εἰδήσεις, 14.45 Δημοτικὰ τραγούδια, 15 Ἐκπομπὴ ἀφιερωμένη εἰς τοὺς πολεμιστὰς τῆς Ἀλβανίας, ἐφέδρους ἐξωτικοὺς καὶ ὁπλίτας καὶ εἰς τοὺς πολεμιστὰς τῶν ὀχυρῶν Κρήτης, 15.40 Μουσικὴ ἑλληνικὴς ὑπαίθρου, 16 Ἐπίκαιρα τραγούδια τοῦ πολέμου, 16.30 Ἀγγλικὴ ἐκπομπή, 17 Χορωδία παλαιῶν πολεμιστῶν, 17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπή, 17.30 Χορωδία δημοτικῶν τραγουδιῶν, 18 Εἰδήσεις, 18.15 Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου τῶν ἐν ὅπλοις δυνάμεων κ. Παντελεήμονος μὲ θέμα «τὴν συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους», 18.30 Ἀγγλικὴ ἐκπομπή, 19 Ὁμιλία τοῦ στρατηγοῦ κ. Σταυρωτὴ διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν γυναικῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Πίνδου, 20.15 Εἰδήσεις στὴν ἀγγλικὴν, 20.30 Χαιρετισμοὺς ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς, 20.30 Χαιρετισμοὺς ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τοῦ κ. Σκίπ καὶ ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ζακυθηνοῦ, 21 Εἰδήσεις 21.10 Ὁμιλία τοῦ κ. Ἀχ. Κύρου μὲ θέμα τὴν διεθνῆ ἀπήχησι τοῦ ἀγῶνος, 21.30 Συγκροτήματα λαϊκῶν τραγουδιῶν, 22 Μετάδοσις ἑορτῆς τῆς Λυρικῆς σκηνῆς καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, 23.30 Χορὸ καὶ τραγούδια, 24 Παγκυρικὰ τραγούδια — Τραγούδια τοῦ πολέμου — Δημοτικὴ μουσική — Ἐμβατήρια — Τῇ Ὑπερμάχῳ — Ἐθνικὸς Ὕμνος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Βασίλειος Θ. Ἀλεξανδρῆς — Μαίρη Α. Ἠλιοπούλου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ὁ διομήχανος Θεσσαλονίκης κ. Πέτρος Ξενάκης μετὰ τῆς συζύγου του.

—Ὁ κ. Παναγιώτης Ἀνδρονιάδης καὶ ἡ Δὶς Νότα Καζούνη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ὁ κ. Ἀντώνιος Κανακάρης ἀπέστειλε ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ τῶν παιδικῶν συσσιτίων τοῦ Δήμου Μυτιλήνης δραχ. 1000 εἰς μνήμην Μαρίας Ἠλία Τέμπου.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁ ὠτολαρυγγολόγος Δημήτριος Μαρσέλλος, Δρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης καὶ ἐπαινήρχισε τὰς ἐργασίας του 4—5, ὁδὸς Ρούζβελτ, (Ἀκαδημίας) 71, τηλ. 25-163 ἢ ἐπὶ συνεντεύξει.

Ἐπανῆλθεν ἐκ Μέσης Ἀνατολῆς ὁ διδκηγόρος ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΑΓΓΕΛΗΝΟΣ, τέως Βασ. Ἐπίτροπος καὶ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλεισθένους 4γ γραφεῖον του. Τηλέφ. 27-235. Ὥραι συνεντεύξεων 4.30—7.30 μ. μ.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Τὸ ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦν ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ πρακτόρων εἰς ὅλας τὰς πόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἢ Ἐσωτερικοῦ (ἐπαρχιῶν) πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεκπεραίωσιν οἱασδήποτε ὑποθέσεως καὶ τὴν συγκέντρωσιν πάσης πληροφορίας ἐμπορικῆς ἢ μὴ διὰ τοὺς ὁμογενεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας. Διεκπεραιώνει πᾶσαν ὑπόθεσιν περιουσιακὴν (κληρονομίας, ἀσφαλίσεις, ἀποζημιώσεις, ἀντίτυπο σωπείας, διαχείρισιν ἀκινήτων κλπ. ὡς καὶ εἰσπράξεις οἱασδήποτε ἀπαιτήσεως ἢ παρακολούθησιν αὐτῆς) δι οἰκιακὴν ἢ οἰκογενειακὴν εἰς ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικόν.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
Ἐμμ. Μπενάκη 4. Τηλ. 27—814

ΖΗΤΩ δι' ἐνοικίασιν ἀπὸ 2 ἕως 15 δωμάτια, διαμερίσματα ἢ οἰκίας, πληρώνω ἀέρα καὶ καλὸν ἐνοίκιον ὑπὸ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν. Ἐπίσης γραφεῖα, καταστήματα, ἀποθήκας κλπ. ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ, Ἐμμ. Μπενάκη 4. Τηλ. 27-814.

ΣΙΝΕΑΚ
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ
— Μία μεγάλη ἐπιτυχία
— Τὸ πρῶτο μεταπολεμικὸ ἐξερευνητικὸ ταξίδι.
— Κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο δίψασαν οἱ Ἀθηναῖοι.
ΑΦΡΙΚΗ
Η ΜΑΥΡΗ ΗΠΕΙΡΟΣ
Ἡ πιὸ πρόσφατη ἐπαφὴ τοῦ πολιτισμοῦ μὲ τὸν μυστηριώδη κόσμο τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς. Ἄγνωστες ἡμιάγριες φυλὲς χαμένες στὴν ἀπροσπέλαστη ζούγκλα καὶ τὰ πρωτόγονα ἤθη καὶ ἔθιμά τους.
Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ τῆς ΙΑΠΩΝΙΑΣ — Πλήρες ἐπίσημον ρεπορτάζ. —
ΤΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ τοῦ ΜΠΑΝΤΥ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ
Πλήρης ἀνασκόπησις τῆς προσφάτου Ἑλληνικῆς Ἱστορίας: «ΕΛΛΗ» — ΕΠΟΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ — ΚΑΤΟΧΗ — ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ — ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ

ΕΛΑΤΕ ΑΠΟΨΕ ΣΤΟ
PIGAL'S
12 ΠΑΤΗΣΙΩΝ 12
— Τὸ στολίδι τῆς νυκτερινῆς Ἀθήνας.
— Τὸ πιὸ πολιτισμένο περιβάλλον.
— Τὸ πλουσιώτερο πρόγραμμα. Βαριετέ.
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΖΑΖ
Τ. ΜΩΡΑΚΗ
PIGAL'S
ΝΤΑΝΣΙΓΚ
ΡΕΣΤΩΡΑΝ
ΒΑΡΙΕΤΕ
12 ΠΑΤΗΣΙΩΝ 12

ΑΣΤΥ
ΑΥΡΙΟΝ
Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΚΑΘΑΡΟΑΙΜΟΥ
Πῶς μεγαλώνει ἀπὸ πουλαράκι δυὸ μηνῶν μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ λαμβάνει μέρος στὴν 1η του ἱπποδρομία
Ο ΠΛΗΓΩΜΕΝΟΣ
Πῶς διεσώθησαν χιλιάδες τραυματιῶν. Μεταφορὰ ἀπὸ τὴν πρώτη γραμμὴν καὶ περίβαλψις σύμφωνα μὲ τὰ τελευταῖα μέσα ποὺ διετέθησαν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον.
ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗΝ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ ΜΙΣΣΟΥΡΙ
Ἡ κολοσσιαία ἀρμάδα τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου εἰσπλέει εἰς τὸν κόλπον τοῦ Τόκιο.
—ΜΙΚΥ — ΜΑΟΥΣ—
Ἐκτάκτου ἐνδια

ΤΟ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΝ ΕΠΟΣ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ ΕΚΤΕΛΩΝΤΑΣ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ

«Φυῆ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα».
Πίνδαρος

Πέντε χρόνια κλείνουν από την ήμερα, που ο γοερός ήχος των σειρήνων του μεγάλου συναγερμού άφύπνιζε την Ελλάδα. Τα τέσσαρα, τα έζησε ο λαός της μέσα σ' έναν ολοκληρωτικό πόλεμο. Και δόθηκε σ' αυτόν ολοκαύτωμα.

Δεκαπέντε χρόνια πολέμου—άλλης εποχής—δεν θα του έστοίχιζαν τόσο σε ανθρώπινες ψυχές και σε υλικές ζημίες.

Δεν την ήθελε αυτήν τη φρικτή δοκιμασία. Ούτε την επεζήτησε. Του την επέβαλαν. Και τη δέχτηκε περήφανα και την υπέστη με εγκαρτέρηση. Μπορεί, τώρα,—όσο πληγωμένος κι' άν είναι—να κάνη μιάν αναδρομή προς τα πε ρασμένα και να βροντοφωνήση προς όλους τους λαούς της γης, μεγάλους και μικρούς: Έκαμα το χρέος μου.

1. Έξη μήνες πολέμου

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ λαός είναι ο μόνος ευρωπαϊκός λαός, που επί έξη μήνες πολέμησε νικηφόρα εναντίον του κατακτητού. Όταν ή Ιταλία επέδιδε στην Ελλάδα το τελεσίγραφό της — τις πρωϊνές ώρες της 28 Οκτωβρίου 1940— βρισκόταν στο ζενίθ της δύναμής της. Το κέντρο του βάρους του πολέμου, είχε μετατοπισθή πάλι στη Μεσόγειο. Το ιταλικό ηθικό ήταν ύψηλό. Στις συναντήσεις του Μπρέννερ και της Φλωρεντίας, ο Μουσσολίνι είχε πάρει οδηγίες από τον Χίτλερ πώς θα έδινε τη γαριστική βολή κατά της Βρεταννικής Αυτοκρατορίας στην Έγγυς Ανατολή. Το σχέδιο του Άξονος ήταν: παράλληλη κατάληψη της Αιγύπτου από τους Ιταλούς και της Αγγλίας από τους Γερμανούς.

Ήταν ή δραματικώτερη στιγμή του πολέμου. Πολλοί ενόμιζαν ότι άκουαν τους τριγμούς της Αυτοκρατορίας. Οι δύο άρχηγοί του Άξονος είχαν το ύψος βεβαίων κοσμοκρατόρων. Είχε συνείδηση ο ελληνικός λαός της τραγικής καταστάσεως. Αλλά και του χρέους του, που του το υπαγόρευαν με τη μυστική φωνή τους από τα έγκατα της βασανισμένης αυτής γης οι μυριάδες των Ελλήνων, που είχαν πέσει σε όμοια κρίσιμες στιγμές της ανθρώπινης ιστορίας.

Προτού άκόμα εκτενεύση το τελεσίγραφο, είχε βαθή σε λειτουργία ή τρομακτική πολεμική μηχανή της Ιταλίας εναντίον μας. Μερικές αρχικές επιτυχίες των Ιταλών δικαιολογούσαν κάθε απαισιοδοξία για την έκβαση του αγώνα. Έφταναν όμως 12 μέρες για ν' ανατραπή ή κατάσταση. Η ιταλική προέλαση σταμάτησε. Σε τρείς εβδομάδες μόνον ώς αιχμάλωτοι βρισκόνταν οί Ιταλοί σ' ελληνικό έδαφος. Μετά δυο μήνες έκαμναν πιά αγώνα ύπάρξεως στην καρδιά του δρμητηρίου των, για ν' συγκρατηθούν και να μη πεταχθούν στη θάλασσα.

Ο κόσμος ολόκληρος συγκρατούσε την αναπνοή του. «Στον ελληνικό στρατό — έγραφαν οί «Τάιμς» της 15 Ιανουαρίου 1941 —άνήκει ή τιμή της πρώτης μεγάλης κατά ξηράν νίκης. Η ένδοξη αντίστασή του στις φασιστικές δυνάμεις μας έδωκε πλεονεκτήματα, που δεν τ' αφήσαμε ανεκμετάλλευτα». Την ίδια μέρα, μιλώντας από το ραδιοφωνικό σταθμό του Λονδίνου, ο Σύριλ Φώλς έλεγε: «Δεν μπορούμε να λησμονήσουμε τί γρωστούμε στούς Έλληνες. Στάθηκαν ό πρώτος λαός στην Ευρώπη, που όχι μόνο επρόβαλε αντίσταση στον εισβολέα, αλλά και τον έδιωξε από τη χώρα του και τον κυνήγησε στο έδαφός του. Είναι μεγάλο το χρέος μας απέναντι των Ελλήνων. Γιατί πρώτοι αυτοί έσπασαν τη σαπουνόφουσκα του αηττήτου της Ιταλίας και έτσι μας έδωκαν την εύκαιρία να συνεγίσουμε τον αγώνα τον καλό». Δεν επροκάλεσαν μόνο τον θαυμασμό οί ελληνικές νίκες. Δημιούργησαν και ελπίδες. «Εδωσαν —έγραφε ό Γκάρβιν στις 2 Φεβρουαρίου του 1941 — ένα νέο πνεύμα στην ηπειρωτική Ευρώπη και ενέπνευσαν τους ελευθέρους ανθρώπους κάθε χώρας». Για πρώτη φορά εκατομμύρια ανδρών και γυναικών στην ηπειρό μας εδοκίμαζαν τη χαρά της ελπίδας. Διότι για πρώτη φορά από τις 3 Σεπτεμβρίου 1939 ηττάτο στρατός άξιονικός. Ολόκληρο το πολεμικό σχέδιο του Χίτλερ—για την εποχή εκείνη—ανετρέπετο.

Η Ελλάδα δεν έπεσε κάτω από τα πλήγματα της Ιταλίας. Την εσάρωσε, τον Απρίλη και το Μάη του 1941, ό γερμανικός οδοστρωτήρας. Και στην αντιμετώπισή του όμως ό ελληνικός λαός αναδείχτηκε υπέροχος. Δεν τον ετρόμαξε το γεγονός ότι στα 45 εκατομμύρια των Ιταλών προστέθηκαν άλλα 80 εκατομμύρια Γερμανών ώς εχθροί του. Τους αντιμετώπισε όλους βοηθούμενος και από λίγες βρεττανικές μεραρχίες, που ήσαν τότε πολύτιμες για την Αγγλία — με την ψυχολογία ενός λαού, που έγει δώσει τον όρκο του θανάτου. Η αντίσταση των όγυρών στη Βόρειο Ελλάδα και ή μάχη της Κρήτης, στην άλλη άκρη, κλείνουν με την απελπισία τους και την δραματικότητά τους την πρώτη ραψωδία του ελληνικού έπους στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.. Του λαού ήταν ό αγώνας αυτός από την πρώτη μέρα. Και οί δάφνες για τις νίκες και τη θυσία σ' αυτόν ανήκουν. Για την ηγεσία του, γιά τους κυβερνήτες του, καλύτερα να μη γίνη λόγος... Αυτοί απόρεσαν για τις νίκες του, όσο και ό εγθρός.

Στην πλάστιγγα του πολέμου, το βάρος του ελληνικού αγώνα εγκειται στο γρονικό διάστημα που χρειάσθηκε να καταναλώση ό Άξων γιά να δαμάση τα 7.5 εκατομμύρια των Ελλήνων. Με τη νικηφόρα αντίστασή της ή Ελλάδα εποροκάλεσε αναβολή του προγράμματος επιγειρήσεων του Άξονος. Μετέβαλε τον ροών του πολέμου. Συνέβαλε στην κατάρρευση της Ιταλίας. Έδωσε στην Αγγλία έξη μήνες, κατά τους οποίους μπόρεσε να συγκεντρώση αμερικανικό πολεμικό υλικό. Ανέτρεψε τα γερμανικά σγέδια στα Βαλκάνια και την Τουρκία, γιατί υπογρέωσε το Ράιγ ν' αναλάβη επιγείρηση, που δεν προέβλεπε. Επρόσφερε ανεκτίμητη βοήθεια στη στρατηγική θέση της Αγγλίας στην Έγγυς Ανατολή. Ανάγκασε, τέλος, τη Γερμανία να γάση πολύτιμες βδομάδες, από την προπαρασκευή του πολέμου εναντίον της Ρωσίας. Και οί βδομάδες αυτές έκριναν ίσως την έκβαση του αγώνα στο ανατολικό μέτωπο.

II. Οί ελεύθερες δυνάμεις

ΗΣΑΝ αρκετές οί υπηρεσίες αυτές γιά να δικαιολογήσουν σ' οποιοδήποτε άλλο λαό την εύλογη ψυχολογία της ηθικής ικανοποιήσης. Είχε κάνει το καθήκον του με το παραπάνω και μπορούσε να επιδοθή στην επούλωση των πληγών του. Αλλά γιά τον ελληνικό λαό, ό πόλεμος δεν ετελείωνε με τη στρατιωτική κατάρρευση. Έπρεπε να συνεγισθή. Και έξω από την Ελλάδα και μέσα στην Ελλάδα. Και συνεγίσθηκε.

Από τα τέλη Απριλίου του 1941 άργισε ή έξοδος των Ελλήνων προς τη Μ. Ανατολή. Οί μονάδες του στόλου,πρώτα, που είγαν περισωθή. Υπολείμματα συντεταγμένου στρατού έπειτα, μετά τη μάγη της Κρήτης. Ιδιώτες, κατόπιν, που ήσαν άξιωματικοί ή στρατιώτες, και που διέφευγαν την εγθρική επαγρύπνηση, απετέλεσαν τους πρώτους πυρήνες των ελευθέρων ελληνικών δυνάμεων του εξωτερικού. Δεν έπαψε ούτε στιγμή αυτό το κύμα της εξόδου προς την ελευθερία. Και ήταν δύσκολο το εγγείρημα. Η σύλληψη εσήμαινε θάνατο ή μακρογρόνια φυλάκιση. Και πολλοί γάθηκαν λαγταρώντας να συνεγίσουν οπουδήποτε τον πόλεμο κατά του κατακτητού.

Η έξοδος αυτή έδωσε το πολεμικό ναυτικό μας, που συνέγισε τις ηρωϊκές παραδόσεις του στη Μεσόγειο και σ' άλλες θάλασσες. Τον τακτικό στρατό μας, που πολέμησε στο Αλαμείν, στην Τύνιδα, στο Ρίμινι. Την αεροπορία μας, που ανωνίσθηκε στούς αιθέρες της ανατολικής Μεσογείου, κυρίως. Την εμπορική ναυτιλία μας, που διέσγισε όλες τις θάλασσες και τούς ωκεανούς...

III. Δεσμώτες νικητές

ΔΕΝ ήσαν πολλοί αυτοί που συνέγιζαν τον κανονικό πόλεμο κατά των εγθρών έξω από την Ελλάδα. Αποτελούσαν μιά ελάγιστη μειοψηφία. Η μεγάλη μάζα του λαού έμενε προσηλωμένη στη βραγώδη αυτή γωνία της Ευρώπης, γωρίς καμμιά δυνατότητα λύτρωσης. Όταν πολεμούσε σ' αλβανικά ύψίπεδα και γικούσε τούς Ιταλούς, δεν εφανταζόταν ό Έλληνας ότι τον περίμενε ή πιό μαύρη σκλαβιά, που είγε γνωρίσει στην ιστορία του. Από τον κολοφώνα της δόξας και της αυτοπεποίθησης, όπου είγε φθάσει, έπεσε ξαφνικά στην άβυσσο του αφανισμού. Μιά τέτοια πτώση, όποιαδήποτε άλλο λαό θα τον είγε συντρίψει ηθικά και θα του είγε δημιουργήσει την απάθεια έκείνη, που παραλύει τα έθνη και τα μεταβάλλει σε άμορφο άθροισμα ενοϊστικών ατόμων.

Λίγες βδομάδες, ώστόσο, έφταναν γιά να πάση ό ελληνικός λαός την απόφασή του, να ξανασφίξη τα δόντια του, ν' αντιληφθή με μιά σπάνια διαίσθηση ότι ό πόλεμος συνεγιζόταν με άλλα πλέον μέσα και να δεγθή την καινούργια αποστολή με την εγκαρτέρηση του πολεμιστή, που ποτέ δεν ξεγνά το χρέος του. Οί πρώτες μέρες μετά την είσοδο των γερμανικών στρατευμάτων καταναλώθηκαν στην «αγγνώριση» του εγθρού. Με μάτι έμπειρο και αλάθητο, παιδιά, έφηβοι, άντρες και γέροι μελετούσαν το πολεμικό υλικό του εγθρού και τούς ανθρώπους, που το εγειρίζον το. Παρακολουθούσαν τη συμπεριφορά τους, τη νοοτροπία τους και την οργάνωση της πολεμικής μηγανής τους. Ό ελληνικός στρατός, με τον οποίον μπορούσαν να κάνουν σύγκριση, δεν διέθετε, βέβαια, πλούσια μέσα. Όταν όμως διαπίστωσαν ότι ό γερμανικός στρατός ήταν στρατός γωρίς επιμελητεία, ήσαν ήδη σίγουροι γιά δυο πράγματα: Πρώτον ότι, παρά τις κεραυνοβόλες επιτυγίες της, ή Γερμανία δεν ήταν δυνατό να νικήση. Και δεύτερον ότι ή Ελλάδα θα δοκίμαζε φρικτή πείνα.

Η πεποίθηση γιά την τελική ήττα της Γερμανίας — οί Ιταλοί μόνο τα ειρωνικά μειδιάματα προκαλούσαν — δεν έλλειψε από τον ελληνικό λαό ούτε κατά τις σκοτεινότερες ώρες του πολέμου. Ούτε μιά στιγμή του επροκάλεσαν δέος οί κατακτητές. Η έμφυτη σκωπτική διάθεσή του εύρισκε άφθονη τροφή και τα πρώτα ελληνικής κατασκευής ανέκδοτα είς βάρος των άργισαν να κυκλοφορούν και να πληθύνωνται. Παράλληλα, οί έκπομπές των συμμαγικών ραδιοφωνικών σταθμών ηκούοντο με προσοχή και οί ειδήσεις των—εύγάριστες ή δυσάρεστες, ενθαρρυντικές ή απογοητευτικές — μετεδίδοντο από στόμα σε στόμα. Η μεγάλη εφημερίδα, που δεν υπόκειται σε καμμιά λογοκρισία και δεν μπορεί να κατασγεθή — ή «προφορική εφημερίδα» — άργισε να κυκλοφορή σε γιλιάδες αντίτυπα...

IV. Η Αντίσταση

Η ΠΡΩΤΗ φάση του εσωτερικού μας αγώνα ήταν ή περίοδος των Άγγλων αιγμαλώτων και των κρυμμένων Άγγλων. Η ταχύτητα της κατάρρευσης και ή έλλειψη επαγρών μεταφορικών μέσων είγαν συντελέσει στο να μείνουν στην Ελλάδα άρκετοί Βρεταννοί υπήκοοι —Άγγλοι, Νεοζηλανδοί, Κύπριοι —που είγαν έλθει να μάς βοηθήσουν. Όσοι δεν έπεσαν αιγμάλωτοι, εκρύφθηκαν. Ό ελληνικός λαός έδειξε τούς θησαυρούς της καρδιάς του και στούς μεν και στούς δέ. Πόσες φορές στούς κεντρικώτερους δρόμους των Αθηνών, εκδηλώσεις και πράξεις αγάπης προς τούς Βρεταννούς αίγμαλώτους, δεν έκαμαν τούς Γερμανούς να λυσσάξουν και πώσες οικογένειες και πόσα άτομα δεν εξκληρίσθηκαν ή δεν έγασαν την ελευθερία τους γιατί έκρυβαν Άγγλοι με τα κοροτσάκια τους και άλλοι με τις πατερίτσες τους. Οί καραμπινιέροι, άναυδοι, τούς άφηναν να περάσουν. Και οί ανάπηροι σγηματίσαν ημικύκλιο γύρω από το μνημείο, τρείς δε από αυτούς προγώρησαν γιά να καταθέσουν ένα απέριττο δάφνινο στεφάνι. Ό ένας μόλις κατορθώνοντας να περπατήση με τα γυλοπόδαρά του, εστάθηκε μπροστά στο μνημείο και είπε:

«Νεκροί ήρωες αδελφοί μάς. Έγουμε πολλά να σάς πούμε. Αλλά καταλαβαίνετε ότι με τις σημερινές συνθήκες δε μπορούμε να τα πούμε δυνατά. Εσείς όμως δεν έγετε ανάγκη από δυνατά λόγια γιά να μάς καταλάβετε. Ακούστε τί έγουμε να σάς πούμε:...»

Εδώ σιώπησε γιά δυο λεπτά. Και μία γεκρική σιγή απλώθηκε απάνω από τη συνταρακτική σκηνή. Επειτα, κατέληξε απλά:

«Τώρα σάς είπα ό,τι είγαμε να πούμε. Είμαστε βέβαιοι ότι μάς νοιώσατε.»

Ποτέ άλλοτε δεν ελέγθηκαν ώραιότερα λόγια μπροστά στο έθνι κό μνημείο, από έκείνα που δεν άκουσαν αυτιά θνητών, το πρωί αυτό της 29 Οκτωβρίου του 1941...

Από τα τέλη του 1941, άργισε ή συστηματοποίηση της αντίστασης κατά του εγθρού. Την ατομική πρωτοβουλία και τη διάγυτη άγωνιστική διάθεση του λαού, έβαλαν σκοπό τους να την αξιοποιήσουν διάφορες οργανώσεις. Η ιστορία θα τούς δώση τα εύσημα. Διότι κατώρθωσαν πράγματι να την άξιοποιήσουν σε τέτοιο βαθμό, που ή Ελλάδα να ήμπορή να κουγηθή ότι έδωσε το παλαιότερο, το καθολικώτερο και το εύρύτερο—ανάλογως του πληθυσμού της—κίνημα Αντιστάσεως της Ευρώπης.

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Μέσα στα χιόνια των αλβανικών βουνών, ανύγιστοι οί Έλληνες φαντάροι έδωσαν την πρώτη νικηφόρο μάχη κατά του φασισμού.

1. Μυστικός πόλεμος

Το ΚΙΝΗΜΑ αυτό μπορεί να γωρισθή σε δυο κατηγορίες: στο μυστικό πόλεμο και στον φανερό πόλεμο. Σιγά-σιγά ή ανάγκη του αγώνος άργισε να διαμορφώνη ένα νέο τύπο ανθρώπου, βαθύτατα τραγικού, που εκινδύνευνε κάθε στιγμή να γαθή γωρίς να έγη την ικανοποίηση ότι θα μάθουν ποτέ τί έκανε και που ήταν υπογρεωμένος να γή διπλή ζωή, πάντα εφιαλτική. Ήταν ό αγωνιστής του μυστικού πολέμου των πόλεων. Εργειαζόταν νεύρα σιδερένια. Πίστη ανλόνητη. Ψυγραιμία εξαιρετική. Εξυπνάδα ελληνική. Και άνταπο κρίθηκε σ' όλες αυτές τις ανάγκες.

Οί αγωνιστές του μυστικού πολέμου έδωσαν τον «παράνομο» τύπο, τις ομάδες ωργανωμένου σαμποτάζ, τα δίκτυα πληροφοριών, τα κλιμάκια διαφυγής στη Μ. Ανατολή. Οί τέσσαρες αυτοί τομείς του μυστικού πολέμου, εγρειάσθηκαν άνθρώπους, που να έγουν καταπνίξει τελείως το ένστικτο της ενάδελφης. Και είγαν πάμπολλα θύματα, που άφησαν κάποιαν αυγή την τελευταία πνοή τους μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα ή ανάμεσα στούς τέσσαρες τοίγους μιάς αίθουσας βασανιστηρίων.

Ο μυστικός τύπος εστάθη μιά από τις πρώτες εκδηλώσεις της ωργανωμένης αντίστασης. Η έκδοση μυστικής εφημερίδας προϋπέθετε πάντα ομαδική προσπάθεια. Η Ελλάδα κατέγει τα πρωτεία ίσως σ' αυτόν τον τομέα. Γιατί και ενωρίτατα—από τα μέσα του 1941—κυκλοφόρησαν μυστικές εφημερίδες και πολυάριθμες ύπήρξαν. Σ' ολόκληρη τη γώρα ξεπέρασαν ίσως τις 200, ώς την απελευθέρωση. Πολλές βγήκαν σε λίγα φύλλα. Άλλες συνέγισαν την έκδοσή τους επί γρόνια. Η σύνταξη, ή στοιγειοθέτηση, ή εκτύπωση και ή διανομή τους απετέλεσε πραγματικόν άθλο.

2. Φανερός πόλεμος

ΔΕΥΤΕΡΗ μορφή του κινήματος της Αντιστάσεως στάθηκε ό φανερός πόλεμος· στα βουνά και στις πόλεις. Στα βουνά ό ανταρτοπόλεμος. Στις πόλεις οί διαδηλώσεις, οί απεργίες και, κατά το τελευταίο έτος της δουλείας, οί μάχες με τον κατακτητή και με τα όργανά του.

Από τούς πρώτους μήνες του 1942, των Ιταλών και των Γερμανών και των Βουλγάρων τα έγκλήματα και οί αυθαιρεσίες, ανάγκασαν πολλούς Έλληνες να καταφύγουν στα βουνά. Σιγά-σιγά σγήμα τίσθηκαν ολόκληροι ανταρτικοί στρατοί. Ό ανταρτοπόλεμος έγει το πλεονέκτημα ότι δίνει σ' εκείνον, που τον ακολουθεί, το αίσθημα της ελευθερίας, τη γαρά της μάγης, την ικανοποίηση του ενστίκτου της άμιλλας και της ανάδειξης, τη δυνατότητα της βίαιης και προσωπικής εκδίκησης κατά του εγθρού και την ψυγική γαλήνη στις περιόδους της ανάπαυλας. Αποτελεί συνέγιση του πολέμου με την κλασσική του μορφή και κατά τη διάρκεια της σύγκρουσης δίνει στον πολεμιστή τη μέθη εκείνη, που τον κάνει να μη αισθάνεται τον κίνδυνο και να πέφτη σε κατάσταση έκστασης. Πολύ πιό σύμφωνος με τον γαρακτήρα του Έλληνα ήταν ό ανταρτοπόλεμος. Γι' αυτό και προσείλκυσε τόσο πολλούς.

Αλλά και μέσα στις πόλεις ή πάλη κατά του κατακτητή έπήρε πάρα πολλές φορές φανερή μορφή. Από τις 28 Οκτωβρίου του 1941 ό ελληνικός λαός άργισε πιά να κατακτά τούς δρόμους, γωρίς να υπολογίζη τα γερμανικά και τα ιταλικά πολυβόλα. Οί επέτειες της ιταλικής επίθεσης, της επανάστασης του 1821 και της γερμανικής επίθεσης, γιορτάσθηκαν από τρείς φορές ή κάθε μιά και κάθε φορά οί δρόμοι των Αθηνών εβάφηκαν με αίμα διαδηλωτών. Εκτός όμως από τις εκδηλώσεις αυτές, λόγω ιστορικών επετείων, ό αθηναϊκός λαός, κυρίως, κατέβηκε και πολλές άλλες φορές στούς δρόμους: σε αλλεπάλληλες απεργίες εναντίον των πρόσωπικών κυβερνήσεων και σε διαδηλώσεις διαμαρτυρίας κατά της πολιτικής επιστρατεύσης—που μόνο στην Ελλάδα απέτυγε και ματαιώθηκε — κατά των τουφεκισμών δημήρων και κατά της παράδοσης στούς Βουλγάρους ελληνικών περιογών. Μέσα στα τριάμισυ γρόνια της κατοχής ό λαός των Αθηνών μόνο—άνδρια και γομίτισσα γυναίκες και άνδρες, ανάπηροι και τραυματίες — πάνω από 20 φορές άντιμετώπισε στούς δρόμους της πρωτεύουσας — άοπλος αυτός— τα πολυβόλα και τα περίστυφα των Γερμανών και των Ιταλών.

Το τελευταίο έτος της δουλείας ύπήρξε το εφιαλτικώτερο. Το έτος του μαρτυρίου. Οί Γερμανοί—εγγοντας τώρα συμμάγους και συνεργάτες Έλληνες μισθοφόρους, τούς Ταγματασφαλίτες, το μηγανοκίνητο του Μπουραντά και την Ειδική Ασφάλεια — γτύπησαν με λύσσα τό λαό των Αθηνών. Πολύωρες μάχες αναγκάσθηκαν να δώσουν εναντίον τους οί κάτοικοι της Κοκκινιάς, της Καλλιθέας, της Καισαριανής, του Δουργουτιού, των Πετραλώνων. Χιλιάδες είναι εκείνοι που σκοτώθηκαν πολεμώντας, που τουφεκίσθηκαν αφού πιάσθηκαν στα «μπλόκα» ή που στάλθηκαν σε στρατόπεδα συγκεντρώσης στη Γερμανία,, από όπου δεν ξαναγύρισαν...

3. Το πνεύμα της θυσίας

ΧΙΛΙΑΔΕΣ Έλλήνων έδωσαν κατά τό διάστημα αυτό τη ζωή τους μπρός στο εκτελεστικό απόσπασμα. Ήσαν αγωνιστές, που επλήρωναν τις πράξεις τους ή αθώοι, όμηροι. Και οί μεν και οί δε αντίκρυζαν το θάνατο με ψυγραιμία. Δεν είδε ό εγθρός Έλληνες να λιποψυγούν. Έφυγαν με το γαμόγελο στα γείλη. Πολλοί άφησαν επιστολές, που έφτασαν στα γέρια των οικείων τους. Άλλοι, περνώντας γιά τελευταία φορά τούς δρόμους της Αθήνας και οδεύοντας προς το Σκοπευτήριο, επέταξαν σημειώματα προς τον κόσμο, που τα περιμάζεψαν στογγικά γέρια με συγκίνηση. Άλλοι εγάραξαν στούς τοίγους της φυλακής των ίς τελευταίες επιθυμίες των. Διαβάζοντας κανείς αυτά τα ντοκουμέντα—απλά, λιτά και γεμάτα μιάν ύψηλή όμορφιά—αισθάνεται υπερηφάνεια γιατί ανήκει στον λαό αυτό, που κατορθώνει κατά τις τραγικώτερες στιγμές του να διατηρή την αξιοπρέπειά του.

Αγαπητή μου Μητέρα, αγαπητά μου αδέλφια, — γράφει ένας μελλοθάνατος. Σάς φιλώ γιά τελευταία φορά. Μη σάς κακοφανή που μ' σκοτώσανε. Έτσι ήτανε γραφτό. Σάς δίνω την εύχή μου από τό τάφο μου να είσαστε αγαπημένοι και να ζήσετε όλοι μαζί σαν τα περιστέρια. Νά πάτε στο μαγαζί και να μαζέψετε τα έργαλεία μου και να πήτε χαιρετισμούς σε όλους. Θα είμαι πολύ εύχαριστημένος όταν τό θανατό μου τον μάθετε με τό γαμόγελο στα γείλη. Θα σάς στείλω τό παλτό, τό σακάκι, τό πάπλωμα, την κουβέρτα και τό μαξιλάρι. Σάς φιλώ όλους μαζί και ένα—ένα γωρισταί. Τόν Γιώργο τόν αφήνω αντικαταστάτη μου να προσέχη τα παιδιά και να τ' αγαπάη. Νά πήτε χαιρετισμούς σε όλους Νά μη στενοχωρίεστε. Ό Θεός είναι μεγάλος. Θα είμαι ήσυγος, που δεν θά στενοχωρηθήτε. Μητέρα, νά μού φιλήσης τα παιδιά, τά αδέλφια μου ένα—ένα. Θα πάω με τό γαμόγελο σ' τα γείλη. Σάς φιλώ γιά τελευταία φορά. Έγετε γειά. Έγετε γειά, Σάς φιλώ. Μανώλης.

Σάς στέλνω ένα παλτό, ένα σακάκι, τό πάπλωμα, τό ανάπλι και τό μαξιλάρι. Νά μού φιλήσης τη Σωσώ, τη Λέλα, τόν Αντώνη,, τό Γιάννη, τήν Κίτσα, τό Γιώργο, τη Βαγγελία, τη Καλλιόπη και τα παιδιά τους. Καί σάς φιλώ όλους μαζί. Έγετε γειά. Μανώλης».

Είναι γεμάτη όρθογραφικά λάθη— στο πρωτότυπο — ή επιστολή αυτή. Έγει όμως την λιτότητα πλατωνικού κειμένου. Νομίζει κανείς ότι διαβάζει τις τελευταίες στιγμές του Σωκράτη στον «Φαίδωνα».

Νά και μιά άλλη επιστολή, που δείγνει την εφιαλτική ζωή του λαού κατά τούς τελευταίους μήνες της κατοχής. Τη στέλνει μιά μητέρα προς τόν φυλακισμένο γυιό της, που άργότερα τουφεκίσθηκε:

«Γιώργο. Είμαι πολύ στενοχωρημένη. Δεν ξαίρω τί νά κάνω. Εγθές τό θράδι ήρθανε δυό με τα όπλα και μού γητούσαν τα παιδιά. Σε μένα ήταν άγνωστοι. Τούς ρώτησα ποιοί ήταν και δεν μού είπαν. Μόνον μού είπαν που είναι τα παιδιά σας. Ευτυχώς πρόλαβαν κ' έφυγαν γωρίς νά τα δούνε άφ' την άλλη πόρτα. Πές μου καί σύ τί νά κάνω. Θά τα στάματήσω από τη δουλειά, γιατί φοβάμαι μήν πάνε καί τα πάρουνε από' εκεί. Καί έτσι θά πεθάνουμε από' την πείνα. Πού νά πάμε καί ποιός θά μάς ταΐση τρείς άνθρωποι. Γράψε μου τί νά κάνω. Σε φιλώ, ή μαμά σου».

4. Ο ρόλος της γυναίκας

ΧΩΡΙΣ την Ελληνίδα του 1940—1944 δεν θα ύπήργε ή εποποιία της Αλβανίας και της Κρήτης καί κατόπιν ή αφθαστου μεγαλείου αντίσταση στον κατακτητή. Τα στυγνά αυτά γρόνια παρουσιάσθηκε μπροστά στα έκπληκτα μάτια μας ένας καινούργιος τύπος γυναίκας: σοβαρής, στογαστικής, με βαθύτατη συνείδηση των ιστορικών στιγμών που περνούσε το έθνος μας, με έντονη αγωνιστική διάθεση, με ύψηλή συνείδηση του καθήκοντος καί με άκαμπτη απο-

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ο ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΩΤΑΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Την 11 π.μ. χθές συνήλθεν εις παγγυρικην συνεδρίασιν ή Ακαδημία Αθηνών πρός εορτασμόν της επετείου της 28ης Οκτωβρίου. Παρεστησαν εκπρόσωποι του Μακ. Αντιβασιλέως οί υπουργοί κ.κ. Οικονόμος καί Κασιμάτης, ό Δήμαρχος, ανώτατοι λειτουργοί της Εκκλησίας καί του κράτους καί άλλοι επίσημοι. Ο πρόεδρος της Ακαδημίας κ. Μπαλής εκφωνών τόν παγηγυρικόν είπεν ότι ή 28 Οκτωβρίου δεν εορτάζεται μόνον ώς ημέρα εθνική αλλά καί ώς ημέρα όλων των ελευθέρων λαών καί της ανθρωπότητος. Συμπέρασμα της νίκης είπεν ήσαν ή εσωτερική ενότης καί ή αίωνιος καί αναλλοίωτος ελληνική ψυχή, ή οποία ώς διά μαγείας, τότε συνεκέντρωσε τάς ψυχάς των αρετών. Τέλος, είπεν ότι ή Ακαδημία προεκήρυξε τρία βραβεία διά συγγραφήν ενός ιστορικού έργου περί της εποποιίας του 1940—41 ενός ποιήματος, θουρίου επί τοῦ αὐτοῦ θέματος καί μιάς μουσικής συνθέσεως επί τοῦ ποιήματος τούτου.

Την 12ην εγένετο επίσης τελετή εις τό Πανεπιστήμιον, παριστάμενων υπουργών καί άλλων επισήμων. Ωμίλησεν εν αρχή ό πρύτανις κ. Μπαλάνος εξάρας την σημασίαν της εορτής καί ακολούθως εξεφώνησε τόν παγηγυρικόν ό καθηγητής κ. Μαρινάτος με θέμα: «Η σημασία της 28ης Οκτωβρίου διά την ιεράν ενότητα του Εθνους».

Τελετή επίσης εγένετο εις τό Πολυτεχνείον, όπου ωμίλησαν ό πρύτανις κ. Γουναράκης καί ό καθηγητής κ. Σίνος.

Παγηγυρικαί συγκεντρώσεις εγένοντο χθές την πρωΐαν εις όλα τα υπουργεία, όπου ωμίλησαν οί υπουργοί καί ανώτεροι υπάλληλοι εις τα δημόσια καταστήματα τάς Τραπέζας κλπ. Εις τάς ανωτέρω τελετάς καί συγκεντρώσεις εψάλη ό εθνικός ύμνος καί έτη ρήθη ένος λεπτοῦ σιγή εις μνήμην των νεκρών του Αλβανικού μετώπου.

Την 3 μ.μ. εγένετο προσκύνημα εις τόν τάφον του Αγνώστου Στρατιώτου μέ συμμετοχήν μαθητών μαθητριών φοιτητών των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, αναπήρων, θυμάτων πολέμου τραυματιών, εφέδρων αξιωματικών καί οπλιτών, αντιπροσωπειών των Δωδεκανησίων Κυπρίων, Βορειοηπειρωτών, Θρακών κλπ. Παρίσταντο υπουργοί καθηγηταί καί άλλοι επίσημοι κατετέθησαν δε πολλοί στέφανοι. Μετά τό πέρας τοῦ προσκυνήματος εγένετο παρέλασις των μαθητών καί φοιτητών.

Την εσπέραν ή πόλις καί τα δημόσια καταστήματα εφωταγωγήθησαν. Ειχεν ανεφθή δε καί επί τοῦ Λυκαβηττοῦ τό τοποθετηθέν εκεί μεγάλο φωτεινόν ΟΧΙ.

Επίσης εις την πλατείαν Κλαυθμώνος, έναντι της οδοῦ Κοραή καί εις τό Σύνταγμα είχον τοποθετηθή μεγάλα ταμπλώ μέ παραστάσεις καί πίνακας πληροφορηακούς διά τό Αλβανικόν Έπος. Εις τα κεντρικά σημεία της πόλεως εποποιήθησαν μεγάφωνα μεταδίδοντα ελληνικήν μουσικήν καί παγηγυρικάς ομιλίας. Τέλος εις τάς κεντρικάς οδούς έτοιχοκολλήθησαν σχετικαί λιθογραφίαι καί άλλα έντυπα της επιτροπής εορτασμοῦ.

Την 6.30 εγένοντο τα εγκαίνια της εκθέσεως πολεμικών φωτογραφιών εις την αίθουσαν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου επί της γωνίας Σταδίου καί Βουκουρεστίου.

Ο υπουργός των Εσωτερικών επανέλαβε καί χθές, την δήλωσιν ότι αί εξαγγελθείσαι υπό τοῦ ΕΑΜ συγκεντρώσεις διά σήμερον εις διαφόρους συνοικίας απηγορεύθησαν καί ότι ε δόθησαν οδηγίαι εις την αστυνομίαν διά την τήρησιν της τάξεως.

Εις τούς Αμπελοκήπους συνελήφθησαν οί Ρένος Συμεωνίδης φοιτητής, Α. Γκίνος θοηθός σωφέρ καί Γ. Θέμελης διότι ετοιχοκόλλουν προκηρύξεις διά των οποίων εκαλείτο ό λαός νά απόσχη τοῦ σημερινοῦ εορτασμοῦ. Παρόμοιαι προκηρύξεις εκυκλοφόρησαν εις Παγκράτι καί Καλλιθέαν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εις τό Φωτο-Ρεπορτάζ Μπίρης —Τσαμαδός, Λέκκα 12, θά εύρητε ολόκληρες σειρές φωτογραφιών σ' όλες τις φάσεις από τόν γιορτασμόν της 28 Οκτωβρίου, ληφθείσες υπό ειδικοῦ Συνεργείου Φωτορεπόρτερς.

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ, 4 ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ άριθ. 5.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ : ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : 33-310, ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 26.324, ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ : 20.730

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27. ('Αθ. Πρ.) Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Τὲλ 'Αβίβ, ὅτι μονάδες τῆς ὅης μεραρχίας ἀεραγημάτων ἐνισχύουν σοβαρῶς τοὺς διαφύρους ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς τῆς Παλαιστίνης, τάφρους δὲ μὲ συρματοπλέγματα κατασκευάζονται περὶ τὰ ὅλων ἀστυνομικῶν σταθμῶν εἰς τὴν νότιον Παλαιστίνην. 'Επίσης τοποθετοῦνται μεγάλοι ἠλεκτρικοὶ προβολεῖς. Σήμερον τὴν νύκτα εἰς τὸ Τὲλ 'Αβίβ ἐρρίφθησαν πολλαὶ ἀντιβρεταννικαὶ προκηρύξεις προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27. ('Ιδ. ὑπηρ.) Ὁ στρατηγὸς Σπήαρς, ὁμιλῶν σήμερον, εἶπεν ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἀντὶ νὰ πιέζουν ἄλλας χώρας, θὰ ἠδύναντο νὰ διαθέσουν ἐκ τοῦ ἑδάφους των τμῆμα τι πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἐξ Εὐρώπης Ἑβραίων. Μὲ τὴν ὑπερθέρμανσιν τοῦ ζητήματος τῆς Παλαιστίνης, συνέγισε, προκαλεῖται νέος σπινθὴρ εἰς τὴν πυροιτιδαποθήκην τῆς Μ. Ἀνατολῆς.

«Ἔγω βασίμους πληροφορίας, προσέθεσεν, ἐκ Συρίας, ὅτι ὁ Ρασὶντ Ἀλῆ, ἀογηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1941 εἰς τὸ Ἰράκ, ἀπεβιβάσθη εἰς Βηρυττὸν ἀπὸ γαλλικὸν πλοῖον καὶ διὰ Συρίαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σαουδικὴν Ἀραβίαν. Διατί οἱ Γάλλοι, τοὺς ὁποίους ἐβοηθήσαμεν τόσον πολύ, ζητοῦν νὰ προκαλέσουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐνοχλήσεις εἰς τοὺς φίλους των;»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Σ.Ε.Ε. ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

Ὁ πρόεδρος τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐργατικῆς Ἑνώσεως κ. Ν. Καζαντζάκης προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔδειξε στὶς 28 Ὀκτωβρίου 1940 στὴν Εὐρώπη τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἀντίσταση κατὰ τοῦ φασισμοῦ. Σήμερα ἡ Εὐρώπη δείχνει στὸν ἑλληνικὸ λαὸ τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν εἰρήνη. Στὴ Γαλλία σημειώθηκε ἡ δεύτερη ἐθνικὴ ἐπανάσταση μετὰ τὴ νίκη τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος στὴν Ἀγγλία. Στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔγινε ἀκόμα ἡ κάθαρση ἡ δίκη τῶν σκοτεινῶν ἀνθρώπων τῆς Εἰδικῆς φανερώνει πὼς ὁ μηχανισμὸς ποὺ τυράννησε κ' ἐξευτέλισε τὸ ἔθνος στὰ χρόνια τῆς δουλείας, ἐξακολουθεῖ νὰ μένει παντοδύναμος.

»Ἡ συνεργασία μὲ τὴ δεξιὰ γιὰ τὴ λύση τοῦ κυβερνητικοῦ προβλήματος στὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ ἀντινομία πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴ πραγματικότητα, πρὸς τοὺς ὁμοκρατικοὺς σκοποὺς τῆς συμμαχικῆς νίκης, πρὸς τὰ αἰτήματα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης τῶν λαῶν.

»Τὸ δημοκρατικὸ κέντρο ἔχει καταλάβει τὶς ἀλήθειες αὐτὲς· ἡ θέση του δὲν εἶναι πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἐδῶ. Ἡ συμμαχία Δημοκρατίας καὶ Σοσιαλισμοῦ ἀνοιξε στὴν Ἀγγλία καὶ στὴ Γαλλία τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἀνόρθωση. Ἡ συμμαχία τούτη θὰ δώσει καὶ στὴν Ἑλλάδα τὴ λύση στὸ κυβερνητικὸ πρόβλημα, θὰ ξαναφέρει τὸ ἔθνος στὴν τιμητικὴ θέση ποὺ εἶχε στὴ διεθνὴ συνείδηση, θὰ δδηγήσει στὴν ἀξιοποίηση τῶν ἐθνικῶν ἀπελευθερωτικῶν μας ἀγώνων καὶ θὰ ἐπιστρέψει τὶς ἀναγεννητικὲς δυνάμεις τοῦ λαοῦ μας γιὰ τὴν οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ μας ἀνόρθωση.

»Ἡ συνενόηση μὲ τὴ δεξιὰ εἶναι ὄχι μόνο μάταιη, ἀλλὰ καὶ ἐθνικὰ ἐπιζήμια. Κυβέρνηση Κέντρου—Ἀριστερᾶς. Δημοκρατικὴ ἀλληλεγγύη, ἄλλος δρόμος δὲν ὑπάρχει».

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΟΥ ΜΙΣΘΟΥ

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνομοσπονδίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐπισκεφθεῖσα ἐκ νέου τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν Θέσε καὶ πάλιν ὑπ' ὄψιν του τὴν ἀπελπιστικὴν θέσιν τῶν ὑπαλλήλων, ἐπιμείνασα ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ριζικῆς λύσεως τοῦ μισθολογίου διὰ τῆς προσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν πρὸς τὸν τιμάριθμον μὲ ἀφετηρίαν τὴν εἰς χρήμα ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἀπολογισμὸ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε πραγματικὴν καὶ δικαίαν φορολογίαν τῶν ἐπὶ κατοχῆς εἰσαγωγῶν, τῶν πλουτισάντων ἐπὶ κατοχῆς τῶν δοσιλόγων καὶ τῶν μαυραγοριτῶν.

Κατὰ τὴ ἐκδοθεῖσ ὑπὸ τῆς Συνομοσπονδίας ἀνακοινωθέν, ὁ κ. Μαντζαβίνος δὲν ἠρνήθη τὴν δραματικὴν θέσιν τῶν ὑπαλλήλων, ἀπέφυγεν ὅμως νὰ δώσῃ ὁριστικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ προταθέντα μέτρα. Ὑποσχεθεὶς προσωρινὴν λύσιν μὲ αὔξησιν τῆς ὁποίας δὲν καθώρισε τὸ ποσοστόν.

Διὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Συνομοσπονδίας καλεῖ τὸν δημοσιοϋπαλληλικὸν κόσμον τῆς χώρας «νὰ ἀναλάβῃ μόνος του καὶ διὰ τῶν ἰδίων του δυνάμεων τὸν δίκαιον ἀγῶνα τῆς ἐπιβιώσεώς του».

ΑΜΕΙΩΤΟΣ Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΗΣ ΟΥΝΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ κ. ΤΖΑΣΚΟΝ

Συνεχώρησαν χθὲς ἀεροπορικῶς οἱ σὲρ Χάμφρεϋ Γκέϊλ διευθυντὴς τῆς Οὔνρα ἐν Εὐρώπῃ καὶ κ. Τζάσκον ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Λήμον. Πρὸ τῆς ἄνω χωρήσεως των ἐδέχθησαν τοὺς Ἕλληνας καὶ ξένους δημοσιογράφους πρὸς τοὺς ὁ ποίους ὡμίλησαν ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ὁ σὲρ Χάμφρεϋ Γκέϊλ εἶπεν ὅτι ἐπισκέπτεται διαφόρους χώρας διὰ νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἀνθρώπους των καὶ τὰς ἐργασίας τῆς Οὔνρα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποκτήσῃ μὲ διαφόρους προσωπικότητας καὶ νὰ πληροφορηθῇ πολλὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅστις ὑπέφερεν τόσον πολύ, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν γενναιότητά του. Ἡ Οὔνρα σκέπτεται νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας της καὶ ἐὰν κεφάλαια τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσίν της τότε νὰ ἀναπτύσσει νὰ τὰς ἐπεκτείνῃ. Τὸ πρόγραμμα διὰ τὴν Ἑλλάδα προβλέπει τὴν εἰσαγωγὴν ἐφοδίων, ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ χρησιμοποιήσουν καὶ τὰς ἰδικάς των πλουτοπαραγωγικὰς πηγάς. Αἱ εἰσαγωγαὶ δημητριακῶν θὰ εἶναι περίπου αἱ ἴδιαι. Δὲν πρέπει ν' ἀνεμένεται ὅτι θ' αὐξηθοῦν γενικῶς αἱ ποσότητες τῶν τροφίμων, λόγῳ τῆς σπάνιος ποὺ ὑπάρχει εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐτόνισεν ὅτι τὰ συνεισφέροντα εἰς τὴν Οὔνρα ἔθνη ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίζουν ὅτι τὰ ἐφόδια χρησιμοποιοῦνται κατὰ ὁ φελίμον τρόπον. Ἐὰν δὲν πεισθοῦν περὶ τούτου, πιθανὼς θὰ διακόψουν τὰς συνεισφορὰς των. Δι' αὐτὸ χρειάζεται νὰ διεπιστωθῇ τὸ πρόγραμμα. Ἡ σταθεροποίησις τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ οἰκονομικὴ βελτίωσις θὰ ἀπετέλουν ἀπόδειξιν ὅτι, τὰ διατιθέμενα κεφάλαια χρησιμοποιοῦνται ἐπωφελῶς.

Ὁ κ. Τζάσκον εἶπεν ὅτι ὁ ἴδιος καὶ ὁ σὲρ Χάμφρεϋ Γκέϊλ συνεζήτησαν μὲ τὸν κ. Μέϊμπνε καὶ εἶνε ἐξαιρετικὰ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸ ἔργον τῆς Οὔνρα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ οἱ τρεῖς θὰ κάμουν ὅ,τι εἶναι δυνατὸν διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Εἰς ἐρώτησιν ἂν ἡ Οὔνρα εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἀποστολάς της διὰ νὰ καλυφθοῦν, καὶ τὰ ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐδόθη ἡ ἑξῆς ἀπάντησις:

Τὸ νὰ συζητήσῃ ἡ Οὔνρα τὸν ἑλληνικὸν προϋπολογισμὸ, δὲν θὰ ἦτο σωστό. Πάντως ἡ Οὔνρα ἔχει συμφωνήσει ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν ἐφοδίων της εἶναι πάρα πολὺ χαμηλαὶ θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ αὐξηθοῦν ἀμέσως. Εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἡ τιμὴ εἶναι μικροτέρα τοῦ κόστους μεταφορᾶς. Πρῶται δὲ πωλοῦνται εἰς τὸ 1/3 τοῦ κόστους των. Διὰ νὰ ἀποφευχθῇ δὲ ἡ κατάρρευσις τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος πρέπει αἱ τιμαὶ νὰ αὐξηθοῦν βαθμιαίως εἰς λογικὰ ἐπίπεδα. Αὐτὴν τὴν ἄποψιν διετύπωσεν ἡ Οὔνρα ὅταν ἤρωτήθη σχετικῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

'Ερωτ.: Εἰς ποῖον ποσοστὸν πρέπει νὰ αὐξηθοῦν αἱ τιμαί;

Μέϊμπνε: 'Η αὔξησις τῶν τιμῶν πρέπει νὰ φθάσῃ βαθμιαίως ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν εἰς 100 %. Πρέπει νὰ καλύπτεται τὸ κόστος ὥστε ὅταν ἡ Οὔνρα θὰ ἀποχωρήσῃ καὶ θὰ γίνωται ἐλεύθερα εἰσαγωγαὶ νὰ μὴ προκληθῇ κλονισμὸς εἰς τὴν ἀγοράν. Οπωσδήποτε δὲ δὲν θὰ αὐξηθοῦν αἱ τιμαὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς.

Ἐρ.: Εἴσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων τῆς Οὔνρα εἰς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν;

Μέϊμπνε: 'Η ἐρώτησις ἔχει τεθῇ πολλὰς φορὰς καὶ ἡ ἀπάντησις εἶναι ἡ ἰδία!

Τζάσκον: Καὶ εἰς ἄλλας χώρας ποὺ ἐπεσκέφθην τὴν ἰδίαν ἐρώτησιν ἤκουσα!...

Ἐρ.: Μήπως ἡ ὄχι ἱκανοποιητικὴ διάθεσις τῶν ἐφοδίων δημιουργοῦν κινδύνους μειώσεως τῶν ἀποστολῶν;

Τζάσκον: Αὐτὸ εἶναι ζήτημα ἐπαρκείας. Πάντως ὅσον καλλίτερον χρησιμοποιοῦνται τὰ ἐφόδια ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τόσον ἐκτιμᾶται τὸ ἔργον τῆς Οὔνρα ἀπὸ τὰς συνεισφερούσας χώρας καὶ τῆς παρέχει τὴν εὐχέρειαν νὰ ζητῇ βοήθειαν.

Ὁ κ. Τζάσκον εἶπεν κατόπιν, ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν εἰδησιν ὅτι πρόκειται νὰ ἔλθῃ ἀποστολὴ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ, πάντως δὲ ἡ Οὔνρα δὲν ἔκαμε τοιαύτην πρότασιν. Πάντως ἡ Οὔνρα δὲν μπορεῖ νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα τῶν διενδμῶν.

Ἐρ.: Ποῦ ρίπτει ἡ Οὔνρα τὸ κύριον βάρος τῆς ἐνισχύσεώς της; εἰς τὸν ἐπισιτισμόν, τὰς μεταφορὰς ἢ τὴν παραγωγήν;

Μέϊμπνε: Ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν σχετικὰς ὁδηγίας καὶ καθωρίσαμεν ὡς ἑξῆς τὴν προτεραιότητα: 1) μεταφορικὰ μέσα, 2) ἰατρικὰ καὶ φαρμακευτικὰ εἴδη, 3) τρόφιμα, 4) ὑποδήματα καὶ δέρματα καὶ 5) γεωργικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ προμήθειαι. Πάντως ἡ σειρὰ ποικίλει ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν.

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΘΑ ΔΩΣΗ ΛΥΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΑΠΕΤΥΧΟΝ ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΚΑΙ ΛΑΪΚΩΝ

Μετὰ τὴν διαπιστωθεῖσαν ἀποτυχίαν τῶν διεξαχθεισῶν συνομιλιῶν προς συνεννόησιν τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῶν Λαϊκῶν, ἀναμένεται ὅτι ἐντὸς τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος ὁ Μακαριώτατος θὰ ἐκδηλώσῃ τὴν πρωτοβουλίαν του διὰ τὴν ὁριστικὴν διευθέτησιν τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως. Οὔτε ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆς μελλοντικῆς κυβερνήσεως οὔτε ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ μέλλοντος πρωθυπουργοῦ ὑπῆρχον οἱαδήποτε ἐνδείξεις.

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος συνῆλθε χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς μακρὰν συνεδρίασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισε νὰ μὴ δώσῃ ἀπ' εὐθείας ἀπάντησιν εἰς τὸ προχθεσινὸν σημείωμα τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Περιωρίσθη ἁπλῶς νὰ δώσῃ εἰς τὸν Τύπον τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν, ἐκ τοῦ ὁποίου προκύπτει ναυάγιον τῶν διαπραγματεύσεων:

«Τὸ Λαϊκὸν κόμμα μετὰ ἠθίψεως διαπιστοῖ ὅτι ἡ ἀναληφθεῖσα πρὸ ἡμερῶν προσπάθεια τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ ἡ ἐκ μέρους τόσου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνικοφρόνων κομμάτων ἐπιδειχθεῖσα διαλλακτικότης καὶ καλὴ θέλησις πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῆς, δὲν εὗρεν ἀνταπόκρισιν ἀπὸ τὸν ἡγέτην τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Οὕτω ἐνῷ αἱ διεξαγόμεναι συνεννοήσεις μεταξὺ τοῦ κ. Σ. Βενιζέλου καὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶχον καταλήξει εἰς ὡρισμένα συμπεράσματα ἀπίνα διατυπωθέντα ἐν σημειώματι ἐπεδόθησαν εἰς τὸν κ. Σ. Βενιζέλον μετὰ σύμφωνον γνώμην καὶ τῶν ἑτέρων ἐθνικοφρόνων κομμάτων, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δι' ἐπείγοντος σημειώματος πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου ταυτοχρόνως ἀνεκοινώθη καὶ εἰς τὸν Τύπον, ὁμιλεῖ περὶ ὅρων τεθέντων ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ κόματος εἰς αὐτό, ἵνα προφανῶς συγκαλύψῃ τὴν μὴ ἀποδοχὴν ἐκ μέρους του τῶν ἀπόψεων εἰς ἃς κατέληξαν αἱ διεξαχθεῖσαι συνεννοήσεις καὶ ἀπαλλαγήν τῶν εὐθυνῶν τῆς ματαιώσεως τῆς συνεννοήσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ἡτις ἄλλως θὰ ἦτο δεδαία.

»Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐμμένον σταθερῶς εἰς τὰς μόνας λύσεις αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν διὰ δημοκρατικῶν μέσων ἀνάδειξιν ἰσχυρᾶς λαοπροβλήτου κυβερνήσεως, συμφώνως ἄλλωστε πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν Συμμάχων μας τῆς 19ης Σεπτεμβρίου αἵτινες ἀδιαλείπτως παρερμηνείας εἶναι δεκτικαί, πιστεύει μακρὰν κομματικῶν ὑπολογισμῶν, ὅτι μόνον διὰ τῆς ταχυτέρας προσφυγῆς εἰς τὰς ἐκλογὰς εἶναι δυνατὸν ν' ἀντιμετωπισθοῦν μὲ ἐπιτυχίαν καὶ τύχου ριζικῶν λύσεων τὰ προβλήματα ἅτινα ἀντιμετωπίζει ἐναγωνίως ἡ πατρὶς οἷα κυρίως εἶναι τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων καὶ τὸ οἰκονομικόν. Εἶναι δὲ πεπεισμένον ὅτι ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἔχει σύμφωνον ὁλόκληρον τὴν κοινὴν γνώμην, ἡ τις ἄλλωστε καὶ πολλαπλῶς μέχρι σήμερον ἐξεδηλώθη ὑπὲρ τῆς ἀνωτέρω λύσεως. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐπὶ τῇ ὁσεσει τῶν ἀνωτέρω λύσεως αἵτινες εἶναι καὶ αἱ μόναι δυναταὶ ἐπεδίωξε τὴν συμφωνίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Δὲν εἶναι δὲ μόνον σήμερον ποὺ ἐπιθυμεῖ τὴν συνεννόησιν ταύτην. Ἤδη ἀπὸ τοῦ Μαρτίου δι' ἐπισήμου ἀνακοινώσεώς του ἀπεῦθυνομένης πρὸς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἔγραφε τὰ ἑξῆς:

«...Τὸ Λαϊκὸν κόμμα διακηρύσσον τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς εἶναι ἀπολύτως βέβαιον ὅτι θὰ εὕρῃ ἐν τούτῳ σύμφωνον τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἑτέρου μεγάλου κόμματος καθήκον τῶν ὁποίων ἦθελε εἶσθαι ὄχι μόνον νὰ μὴ χωρισθοῦν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ πολιτεύματος ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπιτελοῦντα τὴν κυρίαν ἀποστολὴν νὰ ἐνωθοῦν ὁμοῦ εἰς μίαν ἐθνικόφρονα παράταξιν διὰ τὴν ἀποκοινῇ ἀντιμετώπισιν τῶν μεγίστων ἐθνικῶν καὶ ἐξωτερικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα τόσους κινδύνους ἐμφανίζουν προσφέροντα οὕτω τὰς ἐκ τῆς πολυτίμου πείρας των ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, εἰς μίαν ἀπὸ τὰς δυσχερεστέρας καὶ κρισιμωτέρας συνάμα στιγμὰς τοῦ ἐθνικοῦ της βίου καὶ καθοδηγοῦντα αὐτὴν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν δικαίων ἐθνικῶν της πόθων καὶ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς εὐημερίας ὅλων τῶν τάξεων τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ».

»Ἔκτοτε οὐδέποτε ἀπεμακρύνθη ἐκ τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν. Ἀτυχῶς δὲν ἔτυχε τῆς δεούσης κατανοήσεως. Ἐὰν εἶχε εἰσακουσθῆ καὶ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ συμφωνία τὴν ὁποίαν ἐπὶ διῶκει πρὸ ὀκτὼ μηνῶν πλεῖστα τῶν δεινῶν ἅτινα μαστίζουν σήμερον τὴν χώραν θὰ εἶχον ἀποσοβηθῆ.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων διαβανόμενον, ὅτι αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ θὰ ἔπρεπε νὰ διεξαχθοῦν «μὲ βάσιν τὸν παραμερισμὸν οἱασδήποτε προκριματικῆς λύσεως τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος», τὸ Λαϊκὸν κόμμα συνεπὲς πρὸς τὴν μακρὰν του ἱστορίαν περὶ τὴν προτάσεως πάντοτε ἔναντι τῶν κομματικῶν συμφερόντων του τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, ὄχι μόνον εἶναι πρὸς τοῦτο σύμφωνον ἀλλὰ καὶ ἐπρωτοστάτησε πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Δι' αὐτὸ ἐπιμένως ἐζήτησε τὴν πρότασιν τοῦ δημοψηφίσματος ἢ τουλάχιστον τὸν συγχρονισμὸν τούτου ὡς ἐσχάτως ἐφηρμόσθη καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν κομματικὴν ζημίαν ἣν αἱ ἀνωτέρω λύσεις συνεπάγονται διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα.

»Ἐν συμπεράσματι τὸ Λαϊκὸν κόμμα πιστεύει ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διὰ τῶν χθεσινῶν δηλώσεων τοῦ ἀρχηγοῦ του δὲν φαίνεται διατεθειμένον νὰ προσέλθῃ εἰς συνενόησιν τοῦ «πολιτικοῦ κόσμου», ἔφασε τῶν πορισμάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων συνεφώνησαν ὅλοι ὅσοι ἀποδέχονται εἰς τὴν διὰ δημοκρατικῶν καὶ μόνον μέσων ὁριστικὴν τακτοποίησιν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ προβλήματος μόνη λύσις ἀπομένει ὁ ἐντὸς τοῦ ἀραχυτέρου χρονικοῦ διαστήματος σχηματισμὸ. ἐξωκοινοματικῆς κυβερνήσεως, ἥτις θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν λύσιν τῆς κρίσεως. Δηλαδὴ εἰς τὴν τακτικὴν ἀγάπης μὲ τὰς πρὸς τὴν εἰρήνην οἱ ἐχέφρονες λαοὶ τοῦ κόσμου γνωρίζουν ὅτι ἡ παρακαταθήκη αὐτὴ δὲν θὰ παραδιασθῇ. ὅτι θὰ ἐκτελεσθῇ πιστῶς. Πράγματι, ἡ ὑψὶ στὴ ἐλπὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ εἰναι ὅτι ἡ παγκόσμιος συνεργασία διὰ τὴν εἰρήνην θὰ φθάσῃ εἰς τοιοῦτον σημεῖον τελειότητος ὥστε αἱ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας μέθοδοι καταστροφῆς, νὰ εἶναι δυνατὸν ὁριστικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς νὰ τεθοῦν ἐκτὸς νόμου διὰ παντός».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 27. ('Ιδ. ὑπ.).— Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ Ρώϋτερ γράφει ἀπόψε ὅτι αἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι, σχολιάζοντες τὸν σημερινὸν λόγον τοῦ προέδρου Τρούμαν, ἐπιδεικνύουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἐν αὐτῷ περιεχομένην δήλωσιν ὅτι καὶ τοι τὰ δώδεκα παρ' αὐτοῦ καθορισθέντα σημεῖα παραμένουν τὸ πλαίσιον τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς δὲν εἶναι δυνατὸν ἀλλὰ γενικῶς νὰ ἐφαρμοσθοῦν ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας. Τοῦτο εἶναι ἰδιαιτέρως ἀλληθὲς ἀς πρὸς τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, μὴ δυνηθέντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διεθνοποιησιν τῶν ἐσωτερικῶν ὑδατίνων ὁδῶν τῆς Εὐρώπης ὡς καὶ διὰ τὰς τελευταίας συνομιακὰς μεταβολὰς εἰς τὰς ὁποίας ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συνεφθνησεν ὑπὸ ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις. Δὲν καθίσταται σαφὲς ἐκ τοῦ λόγου ἐπὶ ὁ πρόεδρος Τρούμαν φρονῇ ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἐαλκανικῶν κυβερνήσεων καλύπτεται ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἔκτου ὅρου τοῦ λόγου του. Ἐὰν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι πιστεύουν ὅτι αἱ κυβερνήσεις τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας ἀπέρρευσαν ἀπὸ σοβιετικὴν ἐπιρροήν. ὁ λόγος τοῦ κ. Τρούμαν, φανερώνει ὅτι δὲν θὰ ἀναγνωρισθοῦν. Εἰς τὸ Λονδίνον παρατηρεῖται ποιά τις ἀπογοήτευσις διότι ὁ πρόεδρος Τρούμαν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναφέρῃ προσδόν τινα ὡς πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ τὴν ὀργάνωσιν μιᾶς νέας τριμεροῦς διασκέψεως. καίτοι ἡ ἐπίστολή τῆς ὁποίας τώρα ἀκριβῶς παρέδωσε πρὸς τὸν Στάλιν ὁ ἐν Μόσχᾳ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς Χάρριμαν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ σχετίζεται μὲ τὸ ζήτημα αὐτό.

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΠΑΡΑΠΟΝΕΙΤΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΤΥΧΕ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΩΣ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΟΥΜΑΝ

ΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΣΧΕΡΕΣΤΕΡΑΝ ΦΑΣΙΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

πλήρης οἰκονομικὴ συνεργασία μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν—μεγάλων καὶ μικρῶν — εἶναι οὐσιώδης πρὸς βελτίωσιν τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν ἐλευθερίας ἀπὸ παντὸς φόβου καὶ ἐλευθερίας ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Ἐνδέκατον. Θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν ἀγῶνα μας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προαγωγῆς τῆς ἐλευθερίας ἐκφράσεως τῶν διανοημάτων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκείας εἰς ὅλας τὰς φιλειρηνικὰς περιοχὰς τοῦ κόσμου.

Δωδέκατον. Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἀποτελουμένης ἐξ ὅλων τῶν φιλειρηνικῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν θέλησιν νὰ ἀσκήσουν ἀπὸ κοινοῦ βίαν, ἂν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική, ἡ ὁπο